

ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 5-6

1-15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1903

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

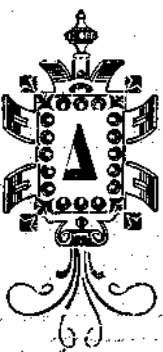
ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΑΥΚΟΥΡΓΟΥ 14
Παρά τὸν σταθμὸν Σιδ. Ἀθ. Πειραιῶς

Ο ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΠΑΠΑΣ ΛΕΩΝ Ο ΙΓ΄.

(Κατὰ τὴν πρώτην παλιὰν φωτογραφίαν του)

Ο ΠΑΠΑΣ ΛΕΩΝ ΙΓ'.

ΙΑ νά ἴδω τὸ πτώμα τοῦ Πάπα Λέοντος ΙΓ', πρὸ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, μετέβην ἐσπευσμένως ἐκ Ρώμης εἰς Ἅγιον Πέτρον, σκεφθεὶς, ὅτι, ἐὼν ἐφθάνων λίαν πρῶτῳ ἐκεῖ, πρὸ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ Βασιλικοῦ, θά ἠδυνάμην νά εἰσχωρήσω ἐντός· πλην ἠπατήθην, διότι καὶ ἄλλος πολὺς κόσμος εἶχε τὸ αὐτὸ σκεφθῆ· μόλις δὲ ἠ φέρουσα με ἄμαξα περὶ τὴν ἕκτην τῆς πρωΐας ἐφθασε πρὸ τῆς πλατείας Ριστικοῦται, εὐρὺ καὶ μεγαλοπρεπὲς προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἐξεπλάγην παρατηρήσας ὅτι αἱ πρόσωδοι ἅπασαι τοῦ μεγαλοναοῦ ἐπλημμύρουν ἤδη ἀπὸ πληθος λαοῦ.

Καὶ αὐτὸ τὸ ἀδύνατον φύλον, θυσιάζον τῇ ἀκαταπονήτῳ περιεργείᾳ τοῦ τὸν γλυκύν ὕπνον τῶν τελευταίων ἡρῶν τῆς νυκτός, παρουσίαζεν ἐκεῖ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτοῦ μεγαλειότητα. Ἐβλεπέ τις ἐπίσης πολλὰ παιδιά, αἰωρούμενα ἀπὸ πάσης δυνατῆς καὶ μὴ αἰώρας, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ λαίμου αὐτοῦ τῶν γεννητόρων των. Μικρά τις κόρη, μόλις ἔξ ἐτῶν, ἀνηρτημένη ἀπὸ πολλῆς ὥρας ἀπὸ τῶν ὤμων γρῆας γυναικός, ἤκούετο ἀδημονοῦσα νά λέγῃ: «Μὰ αὐτὸς ὁ Πάπας δὲν θ' ἀποθάνῃ πλέον, νά τὸν ἴδωμεν;»

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἁγίου Πέτρου παρουσίαζε θέαμα ἡττον ἐκπληκτικόν· τὰ ἐκατέρωθεν στηθέντα ξύλινα διαφράγματα πρὸς ὀδηγίαν τοῦ πλήθους καὶ ἡ παρουσία τῶν καρβινοφόρων, διαρκῶς ἐρίζοντων μετὰ τοῦ πλήθους, προσέδιδον τῇ περιστάσει ταύτῃ θέαν περιέργου πανηγύρεως. Εἰς ἐπίμετρον ἢ ἀνεγειρομένη κόνις ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῶν ἐπισκεπτῶν διετάρασσε τοσοῦτον τὴν κανονικὴν χροιάν τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐκείνης θέσεως, ὡστε τὰ χρυσώματα τῶν κορνιζῶν καὶ τῶν περιζωμάτων καὶ ἅπαντα ἐκεῖνα τὰ στολισμάτα καὶ περίκομψα κολπώματα τῶν φανωμάτων καὶ θόλων, εἶχον ἀμαυρωθῆ καὶ ἀλλοιωθῆ τοσοῦτον, ὡστε ἐνόμιζέ τις, ὅτι εὐρίσκετο εἰς θέσιν καταπατηθεῖσαν ὑπὸ βεδήλων.

Βραδέως καὶ μεθ' ὑπομονῆς Ἰῶβ κατῶρθωσα τέλος νά εἰσχωρήσω μεχρὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εὐχαριστίας, ὅπου ἐπὶ φερέτρου χαμηλοῦ κεκλιμένου πρὸς τὸ κιγκλιδωτὸν διάφραγμα, σῶμα μικρὸν καὶ λεπτοφυσῆ, ξηρὸν καὶ με ὄψιν χλωμὴν καὶ γαιόχρουν ἐκτάδην κατέκειτο. Ἀπλούστατον καθ' ὅλα καὶ ἠπόρησα, διότι ἀνεμενον ἄλλο τι νά ἴδω. Ἡ δὲ μίτρα καὶ ἱεραρχικαὶ ἀμφιέσεις οὐδὲν παρουσίαζον τὸ ἐνδιαφέρον, οὐδὲν τὸ πομπῶδες καὶ ἐπι-

βλητικόν, οὐδὲν τέλος τὸ ἱεραρχικόν, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, οὐδὲν ὡς ἐν ἄλλαις ὁμοίαις περιστάσεσι, τὸ θεατρικόν!.. Τὸ σῶμα τοῦτο οὐδὲν τὸ ἀνάγλυφον παρουσίαζεν· ὁ δὲ ἰστέινος σκελετός του θά καταλάμβανε περισσότεραν θέσιν. Οἱ πόδες ἐκκλινον πρὸς μίαν πλευράν. αἱ δὲ χεῖρες μετὰ κόπου σταθεῖσαι κάτωθι τοῦ στήθους καὶ φέρουσαι χειρόκτια ἐρυθρὰ, διεσταυροῦντο διὰ τῶν λεπτῶν δακτύλων αὐτῶν, ἐπὶ ἀπλοῦ, ἀλλ' ὠραίου σταυροῦ.

Μόνον ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἐπὶ τόσα ἐτῆ χρηματίσαντος τοποτηρητοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ προσήλκυε τὰ βλέμματα πάντων. Ἡ δὲ ὠρότης τοῦ θανάτου δὲν τὴν ἐπεσκίαζε ποσῶς, οὐδ' αὐτὴ ἠ πελιδνὴ σκιά τοῦ τάφου τὴν κατέβαλεν ὀλοτελῶς. Τὸ μέτωπον αὐτοῦ διετηρεῖτο ἐξέχον καὶ ἀβίαστον, ἀλλὰ δύο βαθεῖαι κοιλότητες εἶχον σχηματισθῆ ὑπὸ τὰς ὄφρυς, χωρὶς οὐδὲν νά ἐνδεικνύη πλέον τὴν ἐνωσιν τῶν βλεφάρων καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα ἐξέλαμπε τὸ ζωηρὸν καὶ διαπεραστικὸν βλέμμα τοῦ ἀπελθόντος Ποντίφηκος. Ἡ ρίς διετηρεῖτο μακροτάτη, ἀλλὰ τὸ στόμα δὲν ἀφινεν ἢ ἀπαρητήρητον τινα μαύρην γραμμὴν, ἥτις διὰ τῆς καμπύλης τῆς διέκοπτε τὸ κάτωθι μέρος τῆς φυσιογνωμίας. Καὶ ἐνόσω τὸ πνεῦμα κατῶκει εἰς τὸ σῶμα τοῦτο, σαρκαστικὴ τις πτυχὴ τῶν παρεῖων προσέδιδεν αὐτῇ τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο μεῖδιμα, πρὸ τοῦ ὁποῖου ἅπασαι αἱ ἐξοχότητες τῆς ὑψηλίου προσέκλινον· ἀλλ' ἤδη καὶ ὁ δεσμὸς οὗτος συνετριβή καὶ τὰ χεῖλη ἐρμητικῶς κλεισθέντα ἀρνοῦνται πλέον πᾶσαν μετὰ τοῦ ζωικοῦ κόσμου συναφήν, καὶ . . . ἀγάπην!

Παρατηρῶ περίξ τέσσαρα ὀγκώδη κηρία, διαρκῶς καιόμενα καὶ δίκην ποικιλίας παρὰ τὸ σῶμα τοῦτο, ἰστάμενα, ἀλλ' οἱ χωροφύλακες διακόπτουσι τὰς παρεταίρω παρατηρήσεις μου, ἀναφωνοῦντες:

«Κυκλοφορήσατε, κυκλοφορήσατε, Κύριοι» καὶ ἐν ταύτῳ τὸ ρεῦμα με φέρει ἔξω τῆς αἰθούσης, ἐνθα με καταλαμβάνει ἡ ἐξῆς σκέψις: Αὕτη εἶναι ἡ Μεγαλειότης ἐκείνη, ἥτις πρὸ ὀλίγου ἐτι διὰ τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ ὑπερηφάνου ὕφους τῆς διηύθυνε ἑκατομμύρια ὄλα λαῶν καὶ πάντες οἱ μεγιστάνοι τῆς γῆς ἐλάτρευον ὡς θεόν των καὶ ἤδη διατίθεται καὶ αὕτη ὡς οἱ ἔσχατοι τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὴν αἰσχίστην ἀποσύνθεσιν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ τὴν διάθεσιν τῶν ἀπεχθεστέρων σκωλήκων τῆς γῆς! Διατί ὁ δημιουργὸς ἔδωσε τοιοῦτον μάθημα ποταπότητος καὶ μηδαμινότητος καὶ εἰς τὸν ἐξέχοντα ἐτι ἄνθρωπον; Διατί πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, ἰσχυροὶ καὶ ἀδύνατοι, ἐνῶ σωματικῶς ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τέλη, ἢ πρόνοια ἢ θεία βούλησις διατίθησι κατ' ἄλλοιαν φορὰν

τὴν πνευματικὴν καὶ διανοητικὴν ἐκάστου ὕφην, ἵνα τὴν ρίψη εἶτα ἐντός τοῦ αὐτοῦ λάκκου; Καὶ ἐνθυμηθεὶς τὴν σοφίαν τοῦ ἀληθοῦς ἐκείνου φιλοσόφου θεανθρώπου, ὅστις μόνον πρὸ ὀφθαλμῶν πάντοτε ἔχων τὴν θέλησιν τοῦ παντοδυνάμου καὶ τὴν ματαιότητα τοῦ ἡμετέρου κόσμου, τὴν μὲν ἀπλότητα καὶ ἀγάπην ἐδίδασκε, τὰ πλοῦτη καὶ τὰ ἀπολαύσεις παρηγκύνιζε, τὰς ἐπιδείξεις καὶ τὴν χλιδὴν περιεφρόνει, τὴν πρόσκαιρον δὲ ἡδονὴν καὶ ἀπόλασιν ἀπέναντι τῆς αἰωνίου ζωῆς κατεφρόνει, συνεπέρανα, ὅτι ὁ ἀληθὴς ἄνθρωπος καὶ σοφὸς εἰσέτι δὲν ἐγεννήθη ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ὅτι ἂν ποτε γεννηθῆ, θά φύγῃ ἐντεῦθεν, χωρὶς νά φανερωθῆ!

Τοιοῦτος ὁ κόσμος οὗτος. Κόσμος ὠδύων καὶ ἀθλιότητων!

ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΠΑΠΩΝ

Ἄλλοτε, εἰς τοὺς παλαιωτάτους χρόνους, αἱ ἀνακηρύξεις τῶν Παπῶν δὲν διενηργοῦντο ἡσυχῶς καὶ δὲν ἦσαν ἐσπερημένα ἐπεισοδίων καὶ διαφορῶν τρόπων καὶ συστημάτων.

Ὁ «Ἐπίσκοπος τῆς Ρώμης» ἐξελέγετο κατὰ τοὺς πρώτους τῆς χριστιανωσύνης αἰῶνας ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1509 ἡ ἐκλογή τοῦ ὑπάτου ἀρχηγοῦ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀνετέθη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς καρδινάλιους ἐπισκόπους, εἰς οὓς βραδύτερον συμπεριελήφθησαν καὶ οἱ καρδινάλιοι ἱερεῖς μετὰ τῶν καρδινάλιων διακόνων.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἐκλογῆς διήλθε διὰ πολλῶν καὶ περιπετειωδῶν φάσεων. Τῷ 1288 ἀποθανόντος ἐν Βιτέρβῳ τοῦ Πάπα Κλήμεντος τοῦ Δ', ὅστις εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἶχε μεταθέσει τὴν ἑδρὰν τῆς παπικῆς ἐξουσίας, ἐκεῖ συνήλθε κατὰ τὸ ἐθιμον καὶ ἡ Σύνοδος τῶν καρδινάλιων. Παρῆλθον ὄμως μῆνες ἐν ὄλῳ δέκα καὶ ἐπτὰ καὶ δὲν εἶχον ἐτι συμφωνήσει περὶ τοῦ προσώπου τοῦ νέου Πάπα οἱ καρδινάλιοι αὐτοῦ ἐκλογεῖς. Τῇ εἰσηγήσει τοῦ φραγκισκανοῦ Βοναβεντούρα ὁ λαὸς τῆς πόλεως ὑπεχρέωσεν αὐτοὺς τότε νά ἐγκλεισθῶσιν εἰς ἐπισκοπικὸν τι μέγαρον καὶ νά μὴ ἐξέλθωσιν ἐκεῖθεν πρὶν ἢ ἀνακηρύξωσι τὸν νέον Πάπαν.

Δέκα καὶ ἔξ παρῆλθον ἀκόμη μῆνες ἀνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος, ὅτε ὁ διοικητῆς τῆς πόλεως ὡς μέσον, ἵνα βιάσῃ τοὺς καρδινάλιους ν' ἀποπερατώσωσι τὸ ἔργον, ἐφεῦρε τὴν ἀφαίρεσιν τῆς στέγης τῆς μεγάλης αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων καὶ τὸ μέτρον ἐτελεσφόρησεν ἀμέσως. Ὁ νέος Πάπας Θεοβάλδος Βισκόντης ἐξελέγη ἐπὶ τέλους ὑπὸ τῆς συνό-

δου, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ μακροχρονιωτέρα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, διότι παρετάθη ἐπὶ τρία ὄλα ἔτη.

Ἄλλὰ τὸ σκάνδαλον τοῦτο δὲν ἔπρεπε νά ἐπαναληφθῆ. Ὁ νέος Ποντίφηξ, ὁ γνωστὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Παπῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Γρηγορίου τοῦ Ι'. πρῶτος ἐθέσπισε τὰς διατάξεις αἱ ὁποῖαι κανονίζουσι τὴν ὑπὸ τῶν καρδινάλιων ἐκλογὴν τοῦ Πάπα διατάξεις, ὡν τινες ἀδύνατον εἶναι νά μὴ διαστείλωσι τὰ χεῖλη εἰς μεῖδιμα διὰ τὴν κωμικὴν τῶν ἀσθηρότητα, ἥτις ἐν τοῦτοις ἐπεβάλετο, φαίνεται, ὑπὸ τῶν περιστάσεων. Τρεῖς ἐπὶ παραδείγματι, ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν συνεδριῶν, ἂν ἡ ἐκλογή τοῦ Πάπα δὲν ἐπραγματοποιεῖτο, εἰς τὰ μέλη αὐτῆς δὲν παρετίθετο πλέον τοῦ ἐνὸς μόνου φαγητοῦ κατὰ τὰ δύο αὐτῶν γεύματα. Καὶ ἂν μετὰ παρέλευσιν πέντε ἀκόμη ἡμερῶν δὲν ἀνεδεικνύετο ὁ νέος Πάπας, ἄλλη δὲν θά ἐδίδετο εἰς τοὺς καρδινάλιους τροφή, πλην τοῦ ξηροῦ ἄρτου καὶ τοῦ ὕδατος. Ἐκτοτε διὰ τὸν φόβον τῆς νηστείας, οἱ ἐκλογεῖς ἐφρόντιζον νά λύσωσι συνοπτικώτερον τὰς μεταξὺ αὐτῶν διαφωνίας καὶ ἡ ἐκλογή τοῦ Ποντίφηκος συνεπληροῦτο ἐντός ὀλιγίστου χρόνου.

Ἄλλ' ἡ διοργάνωσις τῆς ἐκλογικῆς συνόδου τῶν Παπῶν τροποποιεῖται συχνότατα περὶ τὰς λεπτομερείας, χωρὶς διόλου, ἐννοεῖται, νά μεταβληθῆ ὁ οὐσιώδης ὅρος τοῦ αὐστηροῦ περιορισμοῦ, εἰς ὃν καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται οἱ καρδινάλιοι, μετὰ τῆς ἀπαραίτητου ἀκολουθίας των, καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ αὐτῶν ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς συγκοινωνίας. Ὁλέθριος εἰς τοὺς ἐκλογεῖς ἐγένετο ὁ ἀποκλεισμός οὗτος ἐντός τοῦ Βατικανοῦ μετὰ τὸν θάνατον Γρηγορίου τοῦ ΙΕ', ὅτε κατὰ μῆνα Ἰούλιον τοῦ 1522 συνεκροτήθη τὸ Κογκλάδιον διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Πάπα. Πεντήκοντα καὶ ἔξ ἐν ὄλῳ συνήλθον καρδινάλιοι μετὰ δύο ἑκάστος ἀκολουθῶν, μετὰ τῶν ἱατρῶν δὲ καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ὁ ὄλος ἀριθμὸς τῶν ἐγκλεισθέντων ἀνήρχετο περίπου εἰς διακοσίους. Ἡ μεγάλη αὕτη συσώρευσις ἐντός χώρου πρὸς τὸ πλῆθος δυσαναλόγου, ὁ ἐπικρατῶν καύσων καὶ ἡ ἐλλειψις τῶν ἀναγκαίων ὑγιεινῶν συνθηκῶν δὲν ἐβράδυναν νά μολύνωσι τὸν ἀέρα καὶ νά προκαλέσωσιν ἐπιδημίαν φοβεράν. Δώδεκα καρδινάλιοι προσεβλήθησαν ὑπὸ ἐπικινδύνου πυρετοῦ, πολλοὶ τούτων μετηνέχθησαν ἔξω τοῦ Βατικανοῦ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπλήρωσαν διὰ τῆς ζωῆς των τὴν ἐν τῷ περιβάλλῳ ἐκείνῳ παρουσίαν των. Αὐτὸς ὁ ὑπὸ τῆς Συνόδου ταύτης ἐκλεγείς Οὐρβανὸς ὁ Η'. ἐπικινδύνως ἀσθενήσας μόλις ἐστέφη μετὰ πάροdon πολλῶν μηνῶν.

ΠΥΝΓΕΡ καθηγητού της Θεολογίας εν Ίέννη

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΕΝ ΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

(συνέχεια και τέλος)

Τὸ ψυχολογικὸν μέρος τοῦ πνεύματος καὶ τὸ Μεταφυσικὸν ἢ υπερφυσικόν.

Ἐν πρώτοις λέγομεν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φύσεως» ὡς ἐν προεσαγωγῇ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τὰ ζητήματα, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνταῦθα, εἰσι ἰσοσούτων λεπτεπίλεπτα καὶ ὑψηλά, ὥστε πολλὰκις διαφεύγουσι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ἐπιστημονικαῖς μελέταις καὶ θεωρίαις ἀνάγκηθεν ἀναστρεφόμενους καὶ ἐγγηράσαντας ἐν αὐταῖς διότι ἐν ταῖς ἐρευναῖς τῆς θρησκείας ἐν γένει παρ' ἀπάσαις ταῖς φυλαῖς τῆς Γῆς φυσικῶ τῷ λόγῳ ἢ τάσει τείνει πρὸς τὴν ἐρευναν καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου Γένους ἐν γενικότητι ἀνευ φυλετικῆς διακρίσεως. Ἡ αὐτὴ λογικότης ἢ φυσικῆ παρατηρεῖται παρ' ἀπασί τοῖς ἔθνεσιν ἐκ δὲ τῆς λογικότητος προῆλθον τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς θρησκείας τὰ ζῶα λογικῶν μὴ ἔχοντα, οὐδὲ θρησκείαν ἔχουσι, οὐδὲ δύνανται νὰ ἔχωσι, διότι στεροῦνται τοῦ μέσου, ἵνα ἔλθωσι εἰς ἐπίγνωσιν ἀνωτέρας τοῦ ὕλικου κόσμου δυνάμεως ἢ ἀνωτέρα δύναμις αὐτῆ εἶνε ἡ θεότης, ἥτις παρὰ διαφόρους λαοὺς καὶ διαφόρους τύπους ὀνομασίας ἔλαβεν, οἷον, παρ' Ἑλλησι «Ζεὺς» ὀνομάσθη, παρὰ Ῥωμαίοις *Jupiter*, παρ' Ἑβραίοις *Σαβασάθ*, Ἰωχοβά, παρ' Ἀραβῶν *Αλλάχ*, παρ' Ἰνδοῖς *Βράμα* καὶ οὕτω καθ' ἕξιν ἄλλ' ἢ ἀκριβὲς ὀνομασία τυγχάνει ὁ «ὦν» ὅρος σημαίνων αὐτὴν τὴν ὑπεράτην ὑπαρξιν, ἐξ ἧς προῆλθον ἅπαντα τὰ ὄντα τοῦ Σύμπαντος, ἅτινα ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, συνωδὰ ταῖς ἀναλλοιώτοις ἀρχαῖς καὶ νόμοις τοῦ τε ὕλικου καὶ πνευματικοῦ κόσμου ὅπως δ' ἐνοεῶνται οὗτοι ἐντελῶς παρὰ τῆς ψυχῆς, ἐπρόκειεν αὐτὴν ἢ φύσιν διὰ δώρων μεγάλων καὶ ὑψηλῶν, δι' ὧν ἐπέρχεται αὐτῇ ἢ γνώσιν τῶν ἀρχῶν καὶ νόμων, δι' ὧν ὑφίσταται ὁ κόσμος, ὅθεν ἢ σπουδὴ τῆς περὶ ψυχῆς θεωρίας τοῦτέστιν ἢ ψυχολογία, ἔστιν ἀχώριστος τῶν περὶ θρησκείας σπουδῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἀνευ τῆς ψυχῆς βάσις θρησκευτικῆ δὲν ὑφίσταται διότι ἢ ψυχῆ τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ τὸ σημεῖον, ἐφ' οὗ ἢ ἀνθρώπινη διάνοια ἰσταμένη δύναιται, ὡς ὁ Ἀρχιμήδης, νὰ κινήσῃ ἀπάσας τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τοῦ ἐπιστημονικοῦ ὀρίζοντος διὰ τοῦτο πολὺ ὀρθῶς ὁ ἀείμνηστος Πύγγερ συνέδεσε τὸ ψυχολογικὸν μέρος μετὰ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ σοφοῦ αὐτοῦ ἔργου.

Μετὰ τὴν ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν τῆς θρησκείας, ἦν διὰ μακρῶν ἐκτίθησιν ἐν ἀκριβεῖα μὴ ἐπιδοχόμην ἀμφισβήτησιν παρ' ὀρθοφρονούντος ἐπιστήμονος ὑπεισέρχεται εἰς τὸ μεταφυσικόν, περὶ οὗ λέγει τάδε: «Ἡ φιλοσοφία τῆς θρησκείας δὲν δύναιται νὰ παραβλέψῃ μεταφυσικὰς ἐρεῖνας. Ἀλλὰ πρὶν εἰσελθῆ εἰς ταύτας, ἀπαντᾷ αὐτὴν ἢ φιλοσοφικῆ, ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἢ θεωρητικῆ ἔνστασις, ὅτι μεταφυσικὴ εἶνε ἀδύνατος, διότι ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς γνωστικῆς δυνάμεως ἡμῶν καὶ ἢ θρησκευτικῆ ἐνστάσις, ὅτι μεταφυσικὴ καὶ θρησκευτικῆ γνώσις εἶνε

τόσον τελείως διάφοροι ἀπ' ἀλλήλων, ὥστε οὐδὲ μὴ δύνανται νὰ συνάπτανται πρὸς ἀλλήλας, ἐκτὸς ἐὰν θελήσῃ τις νὰ ἀποστέρησιν τὴν θρησκείαν τοῦ ἰδιαίτερου περιεχομένου αὐτῆς.

Διὰ τοῦτο θὰ ἀνασκευάσωμεν ἐν τοῖς ἐπομένοις πρῶτον τὰς δύο ἐνστάσεις ταύτας, ἔπειτα θὰ σχεδιάσωμεν συντόμως τὰ σπουδαιότερα στοιχεῖα μεταφυσικῆς τινοῦ καὶ τέλος θὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι αἱ θρησκευτικαὶ παραστάσεις (τοῦ Χριστιανισμοῦ) δύνανται ἐντελῶς νὰ συμφωνήσωσι μετὰ τῶν διδασκαλιῶν τῆς Μεταφυσικῆς.»

Διὰ μακρῶν ἐκτίθησι τὰς διαφόρους γνώμας τῶν διαφόρων σοφῶν περὶ τῆς Μεταφυσικῆς ἢ θεωροῦσι διττὴν ἀ' ὑπερφυσικὴν Μεταφυσικὴν, ἢν καλοῦσι *transcendente*, β' εἰς τὴν ἐν τῇ φύσει Μεταφυσικὴν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν *immanente*. Ἡ Μεταφυσικὴ αὕτη εἶνε ἐπιστήμη ἐν τῇ αὐτῇ ἐννοίᾳ, ἢ ὅτι περιέχει γνῶσιν τῆς ἀληθείας, καθὼς καὶ αἱ κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν καλούμεναι ἐπιστήμαι, ὅτι ἐν ποιτικῇ παραβολῇ τῶν διδασκαλιῶν αὐτῆς πρὸς τὰς τῶν ἐπιστημῶν ὑπαρξίαι βαθμολογικῆς τις μόνον διαφορά ὡς πρὸς τὴν βεβαιότητα καὶ τὸ ἀναπόδραστον αὐτῶν. Δυστυχῶς ἐν ταῖς συζητήσεσιν, αἰτινες γίνονται πρὸς δικαιολόγησιν τῆς καλουμένης ταύτης Μεταφυσικῆς ἐν τῇ φύσει (*immanente*), οἱ πολλοί αὐτῆς πλειστάκις καὶ ἀκούσιως ἐκλαμβάνουσιν αὐτὴν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς καλουμένης ὑπερφυσικῆς Μεταφυσικῆς (*transcendente*). Ἀλλ' ὁ Πύγγερ ἐπιδιορθοῖ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἐπομένοις, ἀποδεικνύων λεπτομερέστερον τὴν γένεσιν, τὴν σημασίαν καὶ συνεπὲς τὸν λόγον τῆς ὑπαρξεως αὐτῆς.

«Ἡ ἔνστασις, λέγει, ὅτι ὑπάρχει διηγετικῆς μεταβολῆ τοῦ μεταφυσικῶν συστημάτων, καὶ μάλιστα ἢ ἀπαίτησις, ἵνα οἱ μεταφυσικοὶ ὄροι ἐκτεθῶσιν οὕτως ὀριστικῶς, θετικῶς καὶ πειτικῶς, ὡς οἱ ὄροι τῆς Μαθηματικῆς καὶ Λογικῆς ἔχει σημασίαν τινὰ μόνον, ὡς *argumentum ad hominem*. Ἡ ἔνστασις αὕτη φαίνεται ὀλεθρία εἰς τὴν Μεταφυσικὴν διότι ἕκαστος ἀκριβῶς γνωρίζει, ὅτι ἢ Μαθηματικῆ διὰ τοῦ Εὐκλείδου, ἢ λογικῆ διὰ τοῦ Ἀριστοτέλους ἔτυχον ἤδη τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῶν διαπραγματεύσεως, ἀγνωρίζομένης μέχρι τῆς σήμερον, ἐν ᾗ τῆς Μεταφυσικῆς τὰ συστήματα δι' ὅλων ἤδη τῶν αἰώνων διαδέχονται ἀλλήλα. Καὶ ὅμως ἢ ἀπόδειξις (*argument*) αὕτη, ὅσον καὶ ἢ φαίνεται πειστικῆ εἶνε ἐντελῶς ἀχρηστος. Μαθηματικὴ καὶ λογικῆ, ὡς ἀπέδειξεν ὁ Κάντιος, εἶνε ἐκ τῶν προτέρων ἐπιστήμαι (*a priori*), ὧν οἱ νόμοι δύνανται νὰ ἐξευρεθῶσιν ἀνεξαρτήτως πάσης ἐμπειρίας. Τοῦναντίον ἢ Μεταφυσικὴ στηρίζεται ὅλως ἐπὶ τῆς ἐμπειρίας. Διὰ τοῦτο δέον αὕτη νὰ παραβληθῇ κατὰ τὴν θετικότητα μόνον πρὸς τὰς ἐμπειρικὰς ἐπιστήμας. Τοῦτου γινόμενου, δείκνυται, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐμπειρικαὶ ἐπιστήμαι ὑπέστησαν μεγάλας μεταβολὰς, καὶ ὅτι καὶ ἢ Μεταφυσικὴ δὲν οἰκοδομῆ ἐντελῶς ἐκ νέου ἐν τοῖς μετέπειτα συστήμασι ὅτι δὲ ἢ μεταβολῆ τῶν μεταφυσικῶν συστημάτων εἶνε μεγαλειότερη ἢ ἐν ταῖς ἐμπειρικαῖς ἐπιστήμαις δέον ἀνευ περαιτέρω συζητήσεως νὰ ὁμολογηθῇ. Ἀλλὰ τοῦτο ἐρείδεται ἀναγκαιῶς ἐπὶ τούτου, ὅτι ἢ Μεταφυσικὴ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐμπειρικῶν ἐπιστημῶν.»

Διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου τῆς ἐρένης προχωρῶν ὁ σοφὸς ἀνὴρ προσπαθεῖ νὰ ἐπιλύσῃ πολλὰ καὶ με-

γάλα ζητήματα ἀπαντῶντα ἐν τε τῇ Μεταφυσικῇ, Φιλοσοφίᾳ τῆς θρησκείας καὶ ταῖς λοιπαῖς συνεχόμεναις αὐτῇ ἐπιστημονικαῖς παραφύσεσιν, παρ' αἷς ἀνερευνᾷται ἢ ἀπόλυτος ὑπαρξίς τοῦ ὑπεράτου ὄντος, καὶ ποῖα αὕτη; ὡσαύτως ποῖαι αἱ σχέσεις πρὸς τὸ Σύμπαν καὶ πρὸς τὸν ἀνθρώπον τοῦ θείου ὄντος; πόθεν ἀπορρέει ὁ ἠθικὸς νόμος παρὰ τῷ λογικῶ τούτῳ ζῴῳ, ἔπερ καλεῖται ἀνθρώπος καὶ ποῖα ἢ πηγὴ τοῦ κακοῦ, ἐν τῇ ἀρχεγένῳ αὐτοῦ μορφῇ σχετικῶς θεϊωρουμένου. Ἡ κατ' εἰκόνα θεοῦ διαμόρφωσις τοῦ ἀνθρώπου ἐρμηνεύεται πολὺ λαμπρὰ ἐπιστημονικῶς παρὰ τοῦ Πύγγερ, καθὼς καὶ ἢ μαλαρότης καὶ εὐδαιμονίᾳ τῆς ἀνθρώπινης φύσεως πολλὰ ἀπολαύσεως ἐν τῇ ἀκριβῶς τηρήσει τῶν ἠθικῶν νόμων, ὧν ἢ παράβασις ἀφυκτον ἐπιφέρει τὴν κακοδαιμονίαν καὶ τὰ ἐπακόλουθα αὐτῆς. Καὶ οὕτως ἀποπερατοῖ τὴν σοφὴν ταύτην πραγματείαν ὁ ἀριστος οὗτος τῶν ἐπιστημῶν Γερμανῶν ἐρευνητής.

Ἀθαν. Πετριδης, Ἠπειρώτης.
Σχολάρχης.

Η ΑΝΤΙΣΗΨΙΑ ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΙ

Ἡ ἀντισήψια, δὲν εἶνε, ὡς λέγουσι, πρόσφατος τις ἰατρικὴ κατάκτησις ἢ ἀκριβὲς μόνον αὐτῆς θεωρία μὲς ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἢ τῶν ἀντισηπτικῶν οὐσιῶν ἐμπειρικῆ χρήσις εἶνε ἀρχαία, ὡς ὁ κόσμος.

Τοῦ κρεωζώτου, ἐγένετο χρῆσις τῷ 1834 ὑπὸ τῶν Batzer καὶ Berthelot, κατὰ δὲ τῶν καυμάτων ὁ Hintze, μετεχειρίσθη ἐν ἔτει 1835 τὸ αἰθάλωμα (*sublime*).

Ὁ Malgaigne ἔδιδε τὴν κάμφουραν ἐν ἔτει 1832 κατὰ τοῦ ἐρυσσιπέλατος.

Τοῦ οἰνοπνεύματος συνήθης ἐγένετο χρῆσις, ἀλλ' ἀντὶ νὰ λαμβάνηται καθαρὸν, εἰς τὸ τέλος τοῦ Η' καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΘ' αἰῶνος ἔδιδετο ὑπὸ μορφήν καμφορώδους οἰνοπνεύματος, ὅπερ κατέστη δημοτικὸν διὰ τοῦ Raspail. Τῷ 1802 ὁ Parkenson, τὸ μετεχειρίζετο κατὰ τῶν καυμάτων.

Ὁ Pezzoni ἐπέλαιε κατὰ τῆς γαγγραίνης διὰ δρυοφλοιῶδος διαλελυμένης ἐν οἰνοπνεύματι. Τῷ 1859 ὁ Barailles ἐπανέφερε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος, ἀκολούθως ὁ Nélaton, ὁ Dupreuil, ὁ Chedevergeu. Ὁ δὲ Rixhet (1864) τὸ ἐφήρμωσε ἐν τῇ χειρουργίᾳ.

Τὰ βάλλομα εἰσι πεφημιόμενα πρὸ πολλῶν ἤδη αἰώνων.

Ὁ Van Helm μετεχειρίζετο τὰ λευκὰ καὶ ἐρυθρὰ κατακρημνίσματα (ἅτινα εἰσὶν ὑδραργυρικά φάρμακα εἰς τὰ τοπικὰ ἔλκν).

Κατὰ τὸν ΙΕ καὶ ΙΣΤ αἰῶνα ἐθεράπευον τὰς πληγὰς διὰ τοῦ βράζοντος ἐλαίου, ἢ δὲ μέθοδος αὕτη εἶνε ἀκόμη ἐν χρῆσει παρὰ τοῖς ἀραβί. Μετὰ τὴν εὐνούχησιν τῶν παιδίων ἐπιχέουσι βραστὸν ἐλαῖον ἐπὶ τῶν αἰμο-

φύτων ἐπιφανειῶν. Τοῦτ' αὐτὸ ποιοῦσιν ὅταν ἐκκόπτωσι τὸν πηχὺν τῆς χειρὸς τῶν κλεπτῶν (νομικὴ τιμωρία), βυθίζουσι τὴν πληγὴν ἐν βράζοντι ἐλαίῳ. Οἱ Karayas τῆς Βρασιλίας ἐπιπάσσοισι τὰς πληγὰς διὰ κεκολλημένων ἀνθράκων. Οἱ δὲ νησιῶται τῶν Engano τοῦτ' αὐτὸ ποιοῦσι διὰ θερμῆς τέφρας, ἢ διὰ δεινδροφύλλων θερμοθέντων ἐθνάρια δὲ τινὰ τῆς Καλλιφορνίας ποιοῦνται χρῆσιν πομμαδῶν τὰ δὲ τῆς Ἀλάσκας χρῶνται κεδρορήτινους ἐνῶ λαοὶ τινες τῆς Αὐστραλίας καλύπτουσι τὴν πληγὴν δι' ἀργίλου.

Οἱ Αὐστραλιανοὶ τῆς Βικτωρίας ἐκμυζῶσι τὴν πληγὴν, μέχρι οὗ δὲν ἐξέρχεται πλεοναῖμα, ἐπειδὴ πιστεύουσιν, ὅτι ἐφ' ὅσον ἐξέρχεται αἷμα, ἢ πληγὴ θὰ ἠδύνατο νὰ δηλητηριασθῇ. Ὅταν δὲ ἢ πληγὴ καθαρῶς θετούσιν ἐπ' αὐτῆς ρητινώδες ἐμπλαστρον, ὅπερ ἀφαιρεῖται ἐν περιπτώσει φλογώσεως, ἵνα ἐπανατεθῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς φλεγμονικῆς.

Οἱ Kirghises ὑπόκεινται εἰς εἰδικὴν τινὰ φλεγμονὴν, ἧς τὰ συμπτώματα λίαν προσομοιάζουσι τοῖς τοῦ ἀνθράκος. Εἰσάγουσιν ἐν τῷ φλέγμονι μακράν βελόνην, ἢν στρέφουσι καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ ἐπιδέουσι τοῦτον διὰ μίγματος νικοτιανῆς καὶ ἀμμωνίας ὁ ἀσθενὴς δέον νὰ πίνῃ ψυχρὰ ποτὰ, τινὰ δὲ τῶν φαγητῶν τῷ εἶνε ἀπηγορευμένα.

Τοῦναντίον, ἀγριοί τινες λαοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἰδέαν περὶ ἀντισήψιας, τοιοῦτοι δὲ εἶνε οἱ Ἰνδοὶ, οἱ μαῦροι τῆς μεσημβρινῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς νέας Γουίνεας. Οἱ Ἰνδοὶ τοῦ Κοτὰχ καὶ τῆς Μεσημβρινῆς Καλλιφορνίας καὶ οἱ Achautis περιορίζονται ἀκόμη εἰς τὰ ἐκ δεινδροφύλλων καὶ λιπαρῶν φλοιῶν καταπλάσματα.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰπποκράτους τὰ ἀρωματικὰ βεβρασμένα ἔλαια ἦσαν τὰ μάλιστα ἐν χρῆσει διὰ τοὺς ἐπιδέσμους ἐν δὲ τῇ πραγματεῖα αὐτοῦ περὶ «πεπλεγμένων καταγμάτων τῶν πληγῶν» ἀπαιτεῖ, ὅπως ἢ συσκευὴ περικαλύπτῃ ὅλην τὴν πληγὴν, διότι ἐν τῇ μετὰ τοῦ ἀέρος ἐπαφῇ ὀξειδοῦται αὕτη.

Ὁ Κέλσιος συνιστᾷ, ὡσάκις ἀφαιρεῖται ἢ συσκευὴ ἐκ τῆς πληγῆς, νὰ καθαρῶνται τὸ ἔλκος διὰ μίγματος ἐξ οἴνου καὶ βράζοντος ὕδατος.

Οἱ ἀρχατοὶ Ἕλληνες μετεχειρίζοντο τὰ ἐπουλωτικά φάρμακα, τὴν σμύρναν, τὸ θυμίαμα, τὸ ὀπτὸν μέλι, τὸν οἶνον, τὸ ἄζωκ, τὴν στυπτηρίαν, τὸ ὀξειδίον τοῦ χαλκοῦ, τὸ θεικὸν ἄλας κτλ.

Ἐκ Παρισίων

Π. Ν. Διδάρης

ΕΚΔΕΙΨΑΝ ΤΙΤΑΝΤΟΔΕΣ ΕΡΠΕΤΟΝ

ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΟΡΥΚΤΟΝ

Άξιοπαράτητος ανακάλυψις ἐγένετο ἐσχάτως εἰς τὸ ἔξ ὀπαλλίων (λίθος εὐμεταβλήτων χρωμάτων) πεδίον τῶν White Cliffs τῆς Αὐστραλίας.

Μεταλλουργοὶ τινες, ἐνῶ ἔσκαπτον δι' ὀπαλλίον, εὗρον καλῶς διατηρούμενον ὀδόντα ἀγνώστου τινὸς τέρατος. Ὁ ὀδὸς οὗτος ἔχει διάστασιν τριῶν δακτύλων κατὰ μῆκος καὶ σχεδὸν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως δακτύλου ἐγκασίως καὶ κατὰ τὸ πλατύτερον τοῦ μέρους. Καλὴν ἰδέαν τοῦ ὀδόντος τούτου θὰ σχηματίσῃ τις, παρατηρῶν τὴν ἐναντι εἰκόνα, τὴν ὅποian δημοσιεύομεν.

Θὰ ἴδῃτε ἀμέσως, ὅτι ὁ ὀδὸς δὲν ὁμοιάζει ἐντελῶς μὲ τὸν ὀδόντα ζῶντος τινὸς ζῴου. Τὸ ὅτι ὅμως οὗτος εἶνε ὁ ὀδὸς ἔρπετου, ἢ ἔχει χαρακτηριστικὰ ἔρπετου, δὲν δύναται νὰ ὑπέρῃ ἀμφιβολία. Ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ ὀρυκτοῦ φαίνεται, ὅτι τὸ ζῴον εἶχε μῆκος πλέον τῶν 20 ποδῶν. Οὐδὲν ὅμως καθ' ὀλοκληρίαν ζῴον ὁμοιάζει μὲ αὐτὸ τὸ τέρας, ζῇ σήμερον ἐν τῇ Αὐστραλίᾳ. Δυνάμεθα προσέτι ἱλαν προθύμως νὰ προβῶμεν περαιτέρω καὶ νὰ εἰπῶμεν, ὅτι οὐδὲν ζῴον ὁμοίον μὲ τὸ τέρας τοῦτο ζῇ ὅπουδήποτε τοῦ κόσμου ὥστε ἀναμφιβόλως ὁ ὀδὸς οὗτος εἶνε πολῦτιμος ἐφεύρησις ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως.

Παράδοξον θέλει σὰς φανῆ, ἂν εἰπῶμεν, ὅτι ὁ ὀδὸς οὗτος εἶνε καὶ βαρῦτιμος ἀεὶ ζῇ εἰκοσι ἔτη ὁρὰς τὸ βῆρος του εἰς χρῆμα. Τοῦτο δὲ εὐκόλως θὰ ἐνοηθῇ, δταν εἰπῶμεν, ὅτι ὀλόκληρος ὁ ὀδὸς μετετρέπη, ἐν τῷ χημειῷ τῆς φύσεως, εἰς ὄγκον στερεῶν πολυτίμου ὀπαλλίου. Ὁ λίθος ὀπαλλίον εἶνε ὁ βασιλεὺς τῶν πολυτίμων λίθων, καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ πολῦτιμος οὗτος λίθος ἐμπερικλείει διπλοῦν ἐνδιαφέρον. Ἡ ἄκρα τοῦ ὀδόντος ἀπεκόπη θραυσθεῖσα ὑπὸ τῆς σκαπάνης τοῦ ἐργάτου, ὅτε ἐφάνη ἀμέσως, ὅτι τὸ ἔσωτερικὸν ἦτο πύρινον ὀπαλλίον. Κατὰ τὸ καθάρισμα τοῦ ἀρχέτυπου τούτου ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ ὥρασαν ἐμφάνισιν διαφόρων πρισματικῶν χρωμάτων, οὕτως ὥστε ὁ τυχερὸς εὐρέτης εὐθὺς ἐγνώρισε, ὅποιον πλοῦτον εἶχεν ἐξαγάγει. Ὁ κ. Α. Ε. Goldstein ἠγόρασε τὸ ἀρχέτυπον, καὶ ἐπέδειξε τούτο εἰς τὸν Rev. J. M. Curran, ὅστις ἀνεγνώρισε τὸν χαρακτῆρα τοῦ ὀρυκτοῦ. Φοβούμενος δὲ μὴπως τούτο χηθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην, ὁ κ. Goldstein τὸ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Αὐστραλιανοῦ Μουσείου, ὅπως διατηρήσῃσι τὸ πρῶτότυπον.

Εἰς ποῖον εἶδος ζῴου ἀνήκει ὁ ὀδὸς οὗτος; Εὐρεθεὶς στερεῶς προσεχωμένους εἰς βράχον 20 πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν, θὰ εἰσεχώρησεν ἐκεῖ μόνον, ὅτε ὁ βράχος ἐσχηματίζετο. Εἰς τὸν ἴδιον αὐτὸν βράχον, ὅστις ἔχει προφανῶς πάθει καθίζησιν, εὐρίσκομεν θαλάσσια ὄστρακα, καὶ τούτο μᾶς διδά-

σκει, ὅτι ὁ βράχος ἐσχηματίσθη ἢ ἐστηρίχθη εἰς θάλασσαν. Μελέτη τῶν ὄστράκων τούτων ἀμέσως δεικνύει, ὅτι ὁ βράχος ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τὴν γνωστήν ὡς γηψώδη· δηλαδὴ ὁ βράχος τῶν White Cliffs εἶνε νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ περίε τοῦ Sydney φαιμολίθου καὶ ἀρχαιότερος ἀπὸ τοῦ βράχου, οἵτινες σχηματίζουσι τὰ νότια σύνορα τῆς ἠπείρου. Αἱ κοίται τοῦ White Cliffs εἶνε δευτερευούσης μισοζωϊκῆς ἐποχῆς. Τὴν σήμερον εἰς τοὺς δευτερεύοντας βράχους τῆς Ἀγγλίας, εὐρίσκονται ὀδόντες οὐχὶ καθ' ὀλοκληρίαν ἀνθρώποι· πρὸς τὸ ἀρχέτυπὸν μᾶς. Εἶνε λοιπὸν εὐκόλον νὰ εἰπῶμεν μὲ τι ὁμοιάζει τὸ ζῴον. Οἱ γεωλόγοι ὀνομάζουσι τὰ ζῴα ταῦτα ἐπιστημονικῶς ἰχθυόσα ὄντα. Δυνάμεθα βεβαίως ν' ἀπαειδῶμεν, ὅτι ὁ ὀδὸς οὗτος δὲν εἶνε ὀδὸς ἰχθυοσαύρας, ἀλλ' ἀναμφιβόλως ἀνήκει εἰς τὴν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ γένους τούτου ἀρχομένην κατηγορίαν, τούτέστιν εἰς ἰχθυοσαύραν, ἧτις ἔχει συνυφάσει εἰς ἀείσημιετον βαθμὸν τὰ χαρακτηριστικὰ ἔρπετου μὲ ἐκεῖνα τῶν ἰχθύων. Ἡ καθέτως ἐκτεταμένη ἄκρα τῆς οὐράς τῆς, οἱ σχῆμα κόπης ἔχοντες πόδας τῆς περιδεδημένοι μὲ μεμβράνην, ἀποτελουμένην ἐξ ἀκτίων καὶ τὰ ἐκατέρωθεν κοῖλα σπονδυλικά σώματα εἶνε δλα χαρακτηριστικὰ ἰχθύος. Ὑπὸ πλείστα ἄλλα ἐπέκειντο ἦτον ἔρπετόν. Ἡ ἀκλούθος εἶνε ἢ πιστοτέρα περιγραφή τοῦ ζῴου. Ἡ ἰχθυοσαύρα ἦτο ὑπερμέγεθος ζῴον, ἔχον εἰς τινὰς περιπτώσεις μῆκος 30 ἢ 40 ποδῶν, μὲ παχὺ σῶμα, βραχύν λαμινόν, καὶ πελωρίαν κεφαλήν, ἐνίστε 5 ποδῶν μῆκος, καὶ σιαγόνας μὲ μακροὺς κωνικοὺς χαρακτοὺς ὀδόντας, ἐνίστε 200 τὸν ἀριθμὸν. Οἱ ὑπερμέγεθεις ὀφθαλμοὶ τῆς, ἐνίστε διαμέτρου 15 δακτύλων, ἦσαν ἐφωδιασμένοι μὲ ἀκτινοβολούσας δαυτωθεῖς πλάκας, ὥς οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν πτηνῶν καὶ ζῴων τινῶν ἔρπετῶν, προφανῶς διὰ νὰ προσηλῶνας τὸν ὀφθαλμὸν εἰς διαφόρους ἀποστάσεις. Ἡ οὐρά ἦτο μακρά, καὶ πιθανῶς ἐφωδιασμένη κατὰ τὴν ἄκρην μὲ κἀθετον ἔσοχην, ὁμοιάζουσαν μὲ τὰ πτερυγία ἰχθύος καὶ μὴ ἀποτελουμένην ἐξ ἀκτίων.

Πρὸς τῇ ἰσχυρᾷ οὐρᾷ τῇ ἀποληγοῦσῃ εἰς πτερύγιον ἰχθύος, τὰ κινήτρια ὄργανα ἦσαν τέσσαρες βραχεῖς καὶ παχεῖς σχῆμα κόπης ἔχοντες πόδες, ἀποτελούμενοι ἐξ ἀπειραριθμῶν στενώσ συνδεδεμένων ὀστέων, ἀλλ' ἀνευ διεκεκριμένων δακτύλων. Οἱ πόδες οὗτοι περιβάλλοντο ὑπὸ διεσταλμένης καὶ ἐξ ἀκτίων ἀποτελουμένης μεμβράνης, ἧτις μεγάλως ἠξάνε τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ζῴου καὶ ἐκ τούτου ἢ ἐνέργειά των ὡς κολυμητικά ὄργανα. Τὰ σώματα τῶν σπονδύλων δὲν ἦσαν ἠνωμένα διὰ σφαιρικῆς ἀρθρώσεως κινουμένης ἐντός κοιλώματος ὡς εἰς τὰ πλείστα τῶν ζῴων ἔρπετῶν, ἀλλ' ἦσαν ἐκατέρωθεν κοῖλα ὡς ἐκεῖνα τῶν ἰχθύων. Δυνάμεθα νὰ προσθεσῶμεν, ὅτι σχεδὸν ὀλόκληροι σκελετοὶ ἔρπετῶν ἤδη εὐρέθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον μεταβεβλημένοι εἰς ὀπαλλίον εἰς τὰ πεδία White Cliffs. Τὸ ἀρχέτυπον τοῦτου τοῦ εὐρεθέντος ὀδόντος εἶνε τῶρα ἐκτεθειμένον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Α. Ε. Goldstein Pittsireet, ὅστις εὐχαριστεῖται νὰ δεῖκνῃ τὸ μοναδικῆς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας ἔσθημα εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπισκέπτας.

Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Πίλλας Δ. Σαλταπέρας

ΠΕΡΙ ΚΡΕΑΤῶΝ ΚΑΙ ΙΔΙΩΣ ΧΟΙΡΙΟΥ

Ὁ χοῖρος παχύνεται εἰς 60 ἡμέρας, ἀφ' οὗ προηγουμένως μέλη νήστες ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὲθ' ἧς εἴδουσιν ἄφθονον τροφήν ἐκ κριθῆς, κίχρου, σύκων ξηρῶν, βελόνων, ἀχράδων καὶ σικύων (ἄγγυριῶν), τὸν διατηροῦσιν ἀκίνητον καὶ ἀφίησιν τοῦτον νὰ κυλήται ἐν βορβόρῳ ἐκ γῆς. Οὗτω παχύνονται καὶ τ' ἄλλα ζῴα, ἀφ' οὗ μάλιστα ἀεὶ τροφῆς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Λαρινὸς χοῖρος καλεῖται ὁ σιτειτῆς. Ὃταν τὸ ζῴον φρονεθῆ, ἀπεβάλλει τὸ ἔκτον τοῦ βάρους τοῦ, π. χ. ἀρνὶ τὶ ὀκάδων μετὰ τὴν σφαγὴν ζυγίζει 5 ὀκάδας· τὸ αἶτιον εἶνε ἡ ἀποβολὴ τοῦ αἵματος.

Καθ' Ἴπποκράτην καὶ τὸ αἰγείον κρέας ποιεῖ ἐνίστε χολικὴν διάρροϊαν, καὶ φύσας (ἀέρια) εἰς τὰ ἔντερα. Πρέπει νὰ τρώγεται μᾶλλον ψυχρὸν παρὰ ζεστὸν (ὑπόψυχρον)· ἐξαιρετόν πρὸς βρωσιν ἔστι τρωγόμενον τὸ θέρος· οὗτω τρώγει φύλλα δένδρων· κόκιστον ἔστι τὸ φθινόπωρον.

Χοῖρον οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουσαν τὸ λῖαν μικρὸν χεῖριδιον.

Ἄριστοι πρὸς τὸ παχύνειν τοὺς χοίρους εἰσὶν οἱ ἐρέβινθοι, τὰ σύκα καὶ ἡ ποικίλη τροφή. Αἱ βάλανι ποιοῦσιν ὑγρὰν τὴν σάρκα. Αἱ δὲ ἐγκυοὶ φαγοῦσαι πολλὰς βάλανους, ἀπεβάλλουσιν ὡσαύτως καὶ τὰ πρότατα.

Σιάλοι ἐκαλοῦντο οἱ ἠλικιωμένοι χεῖροι. Τὸ χεῖρινον κρέας ἐπιφέρει κόπωσην καὶ χαύνωσην τοῦ σώματος.

Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἐθεώρουσαν τὴν ὄν (γορῶναν) ὡς ζῴον ἀνίερρον καὶ ἐπιπλαθές τῇ ὑγιείᾳ καὶ μάλιστα τὸ γάλα αὐτῆς πινόμενον παράγει ἐξανθήματα, λέπραν καὶ φαρικὰς τραχύτητας.

Τὸ εὐκόλως βράζον κρέας καλεῖται **τακερόν**. Ἡ σὰρξ τῶν φονευθέντων ζῴων διὰ μίας καὶ ταχέως βραδέως σῆπεται, ἢ δὲ διὰ πολλῶν πληγῶν σῆπεται ταχέως.

Τὸ ἔρμα τοῦ ἀνευ νόσου θανόντος ζῴου καὶ ἐν ἀκμῇ ἡλικίας ἀντέχει πολὺ.

Τούτο καὶ ὁ Ὁμηρος λέγει :
«Ίμας βοός ἴφι κταμένο.»

Ὁ Πλούταρχος λέγει, ὅτι τὰ δηχθέντα ζῴα ὑπὸ θηρίων σῆπονται ταχύτερον, ἔχουσι τοὺς ὄνυχας μελανούς, τριχόρροϊαν καὶ τὸ δερμα μαλακὸν καὶ ζαρωμένον.

Τὸ κρέας τῶν εὐνομισθέντων κτηνῶν εἶνε νοστιμώτερον, τὸ δὲ ἀτιμῆτων (βαρβάτων) ἀηδέστερον καὶ βαρύτερον.

Τὸ κρέας τῶν ἐγκύων κτηνῶν καὶ τῶν ἐν ὄξει ὄντων εἶνε ἐπιπλαθές τῇ ὑγιείᾳ, ὡς καὶ τὸ ὄζον καὶ σαρπηρός, καὶ τὸ ὑπὸ μυῶν μιανθέν ἐσθιδόμενον ἐπιφέρει ἐμετόν, διάρροϊαν, δυσεντερίαν καὶ εἶλεον ἐνίστε.

Τὸ πρόβατον ἐν πίνῃ πολὺ ὕδωρ παχύνεται, τὸ μὲν θέρος πρὸς πάχυνσιν ὀστέον ἄλλας μειγμένον μετὰ τῶν ἀχυρῶν. Τὸ δὲ φθινόπωρον ὀστέον κολοκύνθη μετ' ἄλατος. Τοῦτο ποιεῖ πολὺ γάλα καὶ ὁ ὄγκος τῶν μαστῶν αὖξεται. Ὃθεν καὶ ἡ θελεῦσα ἐξωγκωμένους μαστοὺς γυνή, ὅτε τρώγῃ συνεχῶς κολοκύνθη ὀπλῖαν μετὰ ἄλατος κλπ.

Ἀπὸ τὰ μέση τοῦ αἰῶνος τούτου οἱ Εὐρωπαῖοι ἰατροὶ εἰσήγαγον ὡς θεραπευτικὸν κατὰ τῆς διάρροϊας τῶν νηπίων τὸ ὠμόν κρέας τῆς θριθὸς καὶ τοῦ βοός, κατακρεουργηθέν· ἀφ' οὗ ἀφαιρῶσαι αἱ ἀπονευρώσεις καὶ τὸ πάχος, λειοτριβονται ἐν ζυλίῳ ἰγδίῳ καὶ προστίθεται ἄλας, πῖπερι καὶ ζάχαρον· ἐσθίεται ὑπὸ σφαιρίδια. Τοιοῦτο ἰατρικὸν μᾶλλον ἀρμόζει εἰς τὰ ψυχρὰ παρὰ εἰς τὰ θερμὰ κλίματα.

Τὸ κρέας τῶν σαρκοβόρων κτηνῶν εἶνε δυσπεπτότερον τοῦ τῶν χορτοβόρων.

Τὸ μῆκος τῶν ἐντέρων τῶν σαρκοβόρων εἶνε βραχύτερον τοῦ τῶν χορτοβόρων. Ὃσῶν βραχύτερον, τόσοσιν σαρκοβορώτερον εἶνε τὸ ζῴον.

Οἱ νέαι βόες παχύνονται διὰ φυτικῶν τροφῶν, αἰὲν χλιεῖς· κύμων, ὀρόβης κλπ. Οἱ δὲ πρεσβύτεροι παχύνονται ἂν τρυπηθῇ τὸ δερμα καὶ ἐμφυσηθῇ ἀήρ, καὶ κατόπιν ὀσθῆ τροφή ἐκ κριθῆς καὶ ἐκ σταφίδων καὶ φύλλων πετελέας. Πολὺ πιάνει ταῦτα ὁ ἥλιος καὶ τὰ θερμὰ λουτρά.

Οἱ ἀλγούντες πόδες τούτων θεραπεύονται, ἂν ἀλείφονται τὰ κέρατα διὰ μίγματος κηροῦ, πίσης καὶ ἐλαίου.

Αἱ ἀγελάδες αὐξάνουσιν ἂν ὄσοι πλείονα ἔτη ἀνόχευτοι, τούλάχιστον ἐπὶ 9 ἔτη.

Ἡ καθ' Ἡσιόδον (ἐργ. ἡμ.) αἱ αἰγες εἰσὶ παχύταται καὶ ὁ οἶνος ἄριστος, ὅταν ἀνθῇ ὁ σκόλυμος (σκολυμπερι) καὶ ἄρῃ ὁ τίτιξ.

Ἐν Λακεδαίμονι ἐπέπεσε ποτὲ τοσοῦτον πληθος ὄφρων, ἐξ ὧν κατεστράφησαν τὰ σπαρτά, ὥστε ἠναγκάσθησαν οἱ Λάκωνες νὰ τρώωσιν ὄφεις· ἢ δὲ Πυθία ἐκάλεσεν αὐτοὺς **ὄφροδείρους**.

Τὰ πρόβατα λεπτόνονται (γίνονται ἄπαχα) ἂν βόσκωσιν εἰς τόπους κειμένους πρὸς δύσιν καὶ πολὺ περιπατῶσι καὶ ταλαιπωρῶνται. Παντός τετραπόδου τὸ κρέας οὐ καλόν ἐσσι· ἐν βόσκῃ εἰς τόπους ἐλώδεις.

Αἱ λιπαραὶ τροφαὶ ἐπιφέρουσι χαλάρωσιν τῶν σφιγκτόρων, εὐκοιλίότητά, κίπωσην καὶ κακουλίαν. Βλάπτουσι τοὺς πάσχοντας ἐξ **ἐντεροκοιλίης**. Οὗτοι πρέπει νὰ τρώωσι ξηρὰ φαγητά, νὰ πίνωσιν οἶνον ῥητινίτην. Ἡ τάξις τοῦ ἐντέρου γίνεται εὐκόλος, ἂν προηγηθῇ ἐκκένωσις τοῦ παχέος ἐντέρου καὶ τῆς κύστεως.

I. II. II.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΑΓΝΩΣΤΑ

ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΤΤΑΝΘΡΑΚΙΚΟΥ ΝΑΤΡΙΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ

Διά πολλούς λόγους δεν πρέπει εξ' εκάστης οικίας να ελλείπωσι άναγκαία τινά φαρμακευτικά προϊόντα, αποτελλούντα, ούτως ειπείν, τὸ οίκιακόν μας φαρμακείον, περί οὐ ἀργότερον θέλομεν έκτενώς γράψαι.

Εν ἐκ τῶν τοιούτων φαρμακευτικῶν προϊόντων, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς χρησιμότητός του δεν πρέπει ποτέ νὰ ελλείπει ἀπὸ πᾶσαν οικίαν, εἶνε τὸ διττανθρακικόν νάτριον. ὀλίγον διαφέρει τῆς σόδας εὐρισκόμενον εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία καὶ φαρμακτεπορεία ἐν δὲ τὸ ἐξωτερικῶ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς παρτοπωλείοις.

Χρήσις. Ἐὰν θέλετε νὰ φυλάξητε πλειότερον τῆς ἡμέρας γάλα ἢ ζυθόν, ἵνα προλάβητε τὴν οξύνωσιν, ρίψατε δραγμαῖδα τινά ἐκ τοῦ διττανθρακικοῦ νατρίου ἂν δὲ ταῦτα εἶνε ἤδη ὑπόξυνα, πάλιν ἐὰν ρίψητε ἐκ τοῦ ἀλατος τοῦτου δραγμαῖδα τινά, διορθοῦνται. Οἱ ζυθοπῶλαι ἀναμφιβόλως θὰ τὸ γνωρίζουσιν! Ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ἐμποδίζετε τὴν οξύνωσιν τοῦ ζώμου καὶ τῶν ὀσπρίων κατὰ τὰς θερμὰς ἡμέρας τοῦ θεροῦ κτλ.

Ἐπίσης διὰ τοῦ διττανθρακικοῦ νατρίου διορθοῦνται τὰ ἀσβεστοῦχα ὕδατα, ἐν οἷς δυσκολώτατα βράζουσι τὰ ὄσπρια, ἐνῶ μέχρι σήμερον οἱ μάγειροι μεταχειρίζονται κάλλιον (πότασον).

Τὸ τάργγισμα τῶν βουτύρων καὶ ἐν γένει τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν οφείλεται εἰς τὴν διάπλασιν, ἕνεκα ὀξειδιώσεων παραγομένων ὑπὸ τοῦ ἀέρος, κακογεύστον τιτὸς λιπαροῦ ὀξέος, ὡς ἐν παραδείγματι εἶνε τὸ βουτυρικὸν οξύ, τὸ καπρικὸν (*) κτλ. Ἀρκεί λοιπὸν νὰ πλύνετε ἐπανειλημένως τὰς ταγγιστέας ταύτας λιπαρὰς οὐσίας, ἐντός ὕδατος περιέχοντος διαλελυμένον διττανθρακικὸν νάτριον καὶ οὕτως αἱ οὐσίαι αὐταὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν παλαιὰν γεῦσιν.

Εν Ἀγγλίᾳ μεταχειρίζονται τὸ διττανθρακικὸν νάτριον ἐν τῇ λεπτῇ πεμματοποιῶ (πύμα=ζυμαρικόν) ἀντὶ τοῦ ζυθάρου (μαγιά τῆς μύρας) ὅστις πολλὰκις εἶνε ὀλίγον δυσάρεστος κατὰ τὴν γεῦσιν ὕπὸ τὴν ἐπίφαινον τῆς θερμότητος παράγεται, ὡς καὶ διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ζυθάρου, ἐξάτμισις τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ἥτις ἀνυθίζῃ τὴν ζύμην. Καὶ μάλιστα ὁ ἐπιφανὴς Lemul πρό πολλοῦ προῦτεινε τὴν χρῆσιν τοῦ διττανθρακικοῦ νατρίου ἐν τῇ παρασκευῇ τοῦ αὐτου. Οὕτως ἀποσοβεῖται ἡ ἀπώλεια μέροςος φαρμάκου. Ἐὰν ζυμώσῃτε μετὰ τῆς ζύμης καὶ ὀλλλον τι διττανθρακικὸν νάτριον καὶ εἴτα ὑγράνητε τὴν ζύμην δι' ὕδατος ἐλαφρῶς ὑποξίνου δι' ὀδροχλωρικῶν ὀξέων, τότε ἡ ζύμη σας εὐκόλως ὀγκοῦται διὰ τῆς ἐξάτμισις τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ συγχρότως εἶνε καὶ ἀμυρωμένη ὡς δι' ἀλατος.

Ἐλαφρὰ δοσὶς διττανθρακικοῦ νατρίου ριπτομένη ἐν καφέ ἢ τεῖφ κατὰ τὴν βράσιν, ἀυξάνει

(*) Εὐρεθεὲν τῷ αἰγίῳ βουτύρῳ.

τὴν δύναν τῶ ἐγγύματός. Οὐ μόνον δὲ τὸ ἅλας τοῦτο εἶνε ἀβλαβέστατον, ἀλλὰ κέκτηται σπουδαίας θεραπευτικὰς ιδιότητας. Ἐν τῷ περιημῷ ὕδατι τοῦ Vichy τὸ κυριώτατον συστατικὸν εἶνε τὸ διττανθρακικὸν νάτριον.

Εἶνε λοιπὸν ὠφελιμώτατον νὰ λαμβάνετε ἐκ τοῦτου πρὶν ἢ μάλλον κατὰ τὴν διάρκειαν πλουσιοπαρόχου γενύματος ἀσθενῆ ὄσιν, ἵνα προλάβητε τὰς δριμύτητας τοῦ στομάχου τοῦ πολυτίμου τοῦτου ὄργανου. Ἐπίσης εἶνε πολυτιμώτατον διὰ τὰ ἐγκαυμάτα. Ἡ δὲ ὕγρᾳ αὐτὴ ὁδὸς τεθωμῆτη ἐπὶ τοῦ καθύματος, καταπραίνει ἐπιασθητῶς τοὺς πόρους καὶ προκαλῶνται τὰς φυσικὰς.

Τέλος, ελλείψει ἀμμορίας, ὀννάσθε νὰ κάμμετε χρῆσιν τοῦτου διὰ τὰ ἐκ τῶν ἐντόμων τήγματα. Τὸ δηλητηριώδες ἐντόμων, μελισσῶν, σφηκῶν, μυρμηκῶν, κέκτηται γενικῶς ὀξείαν ἀντιδρασιν, οφειλομένην κυρίως εἰς τὸ μυρμηκικὸν ὀξύ ἄλκαλικὸν τι λοιπὸν ἅλας, ὡς τὸ διττανθρακικὸν νάτριον, προκαλῶνται τὴν φλόγαν.

Τελειωτέρας συνιστώμεν καὶ πάλιν νὰ εἰσθε πάντοτε ἐφοδιασμένοι ἐκ τοῦ ἀλατος τοῦτου διότι ἡ χρησιμότης του δεν περιορίζεται εἰς τὰς ἀνω περιστάσεις, ἀλλ' εἰς πολλὰ, πάρα πολλὰ μείζονα κήκλον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΛΕΙΣ

Διατὶ αἱ καπνοδόχοι ὑψοῦνται ὑπὲρ τὴν στέγην; Διότι, ἐὰν ἀφινον αὐτὰς μέχρι τῆς ἐπιφάνειας τῆς στέγης, καὶ ὁ ἐλάχιστος ἀνεμος θὰ ἠδύνατο εἰσχωρῶν ἐν αὐταῖς, νὰ ὤψῃ τὸν καπνὸν πρὸς τὰ κάτω διαιμερισμάτα.

Διατὶ ἡ ἐνέργεια τῆς ἐπίτας εἶνε μεγαλειτέρα, ὀπότε ἡ καπνοδόχη εἶνε ὑψηλότερα;

Διότι ἡ ἔλιξις τοῦ καπνοῦ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν τετραγωνικὴν ὀβίαν τοῦ ὕψους τῆς καπνοδόχης. Ἡ ἔλιξις ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ὕψους τῆς στήλης τοῦ θερμοῦ ἀέρος καὶ τῆς διαφορᾶς τῆς θερμοκρασίας τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τῷ σωλήρι καὶ τῆ ἐξωτερικῇ ἀτμοσφαιρᾳ ἀέρος. Τούττωθεν δὲ αἱ καπνοδόχοι τῶν ἀνωτέρων διαμερισμάτων τῶν οἰκιῶν ἔχουσιν ἔλιξιν μικροτέραν τῶν καπνοδόχων τῶν κατωτέρων. Ἐν δὲ ταῖς ἐξοχικαῖς οικίαις, εἰσιν ἠναγκασμένοι νὰ μῆκνωσιν τὴν καπνοδόχον δι' ἐπιπροσθέτων σωλήρων ἐκ σιδηροπύλων (λαμαρίνας).

Διατὶ αἱ πολλὴ πλατύστομοι εἶσιν γενικῶς κεννίζουσι;

Ιὸν Διότι, ὅταν ἡ ἔστια εἶνε πλατύστομος, ἡ ἐνέργεια τοῦ ρεύματος ἐλαττοῦται καὶ δεν ἀρκεί ἡ ταχύτης του νὰ παρασῶρη τὰ ἐκ τῆς καύσεως αἲρια.

Ιὸν Διότι ὁ ψυχρὸς ἀήρ διέρχεται πάντοτε ἀνωθι τοῦ πυρός ἐν τῇ ἀντερχομένη στήλῃ καὶ οὕτω χαμηλοὶ τὴν θερμοκρασίαν.

Πολλάκις δὲ, διότι ἡ ἔστια εἶνε πλατύστομος, παράγεται ἐν τῇ καπνοδόχῳ ρεύμα κατερχομένου ἀέρος, ὀπερ ἀπώθει τὸν καπνὸν.

Πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀτόπου πρέπει νὰ στερεῶσμεν τὸ στόμιον τῆς ἔστιας.

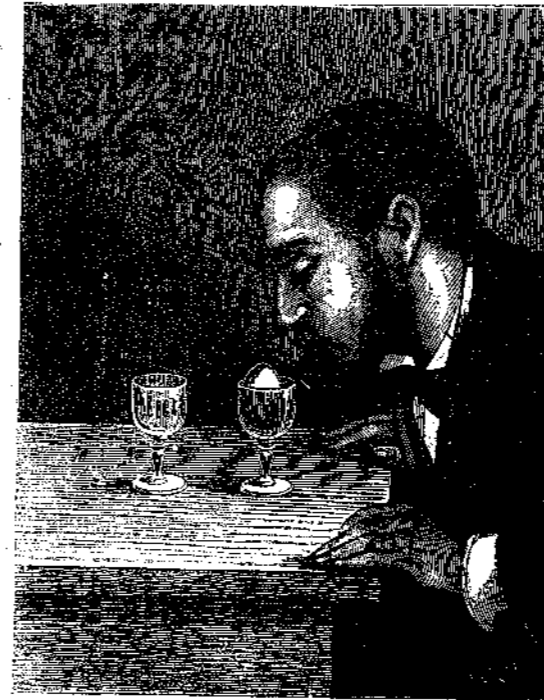
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ὡς γνωστὸν, ὁ ἀήρ δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς μηχανικὴν ἐνέργειαν, ὀπότεν διατίθεται καταλλήλως, ὡς εἰς τοὺς ἀερομύλους, ἀετούς, μουσικούς ἤχους κτλ.

Ἡδὴ πρόκειται διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀέρος καταλλήλως ἐπενεργούντος, ν' ἀνατιναχθῇ ὦν ἐντός ποτηρίου εὐρισκόμενον.

Πῶς κατορθοῦται δὲ τοῦτο εἶνε ἀπλούστατον καὶ ἴδου:

Τοποθετεῖτε ὦν τι, ὀρνίθος βεβαίως, ἐντός μικροῦ ποτηρίου, ὡς ἐν τῷ ἐναντι σχήματι δεκνυται, φέροντες αὐτὸ πρὸς τὴν ἐναντι αὐτοῦ πλευρᾶν καὶ φυσώντας αἰφνιδίως καὶ μετὰ πολλῆς ἐνεργητικότητος ἐντός τοῦ σχηματιζομένου κενοῦ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς· τότε θὰ ἴδητε μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ὁ ἀήρ εἰσχωρῶν καὶ πιεζόμενος κάτωθι τοῦ ὡοῦ θὰ ἀνατινάξη τοῦτο πρὸς τὰ ἀνω, καθόσον ἡ ἀντίστασις τοῦ ὡοῦ εἶνε μικροτέρα τῆς πίεσεως τοῦ ἀέρος.

Τὸ δὲ ὠραιότερον τοῦ παιγνίου τοῦτου εἶνε ὅτι διὰ τῆς ἐξασκήσεως θέτοντες ἐναντι καὶ ὀλίγον περαιτέρω ἕτερον ποτήριον, κατορθώνετε, ὡστε τὸ ὦν ἀνατινασσόμενον, νὰ ἐμπλήτη κανονικώτατα ἐντός τούτου.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

ΧΡΗΣΙΣ ΛΕΜΟΝΙΩΝ, ΤΟΜΑΤΩΝ ΚΤΛ.

Ἐξ ὄλων τῶν φυτικῶν ὀξέων τὸ νιτρικὸν ὀξύ, τὸ ὁποῖον παρέχει ὁ ὀπός τοῦ λεμονίου, τὸ μηλικὸν ὀξύ, τὸ ὁποῖον παρέχουσι τὰ συνόμηλα καὶ οἱ ἄλλοι θωροὶ καρποί, πλὴν τῶν ὀμφάκων σταφυλῶν καὶ αἰ τομάτες, τὸ ὀξύ τούτων ὠφέλει, διότι ἐρχόμενον εἰς τὸ αἷμα ἐνοῦται μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὕλων, ποτά-

σης, σόδας, τιτάνου καὶ ἀποτελεῖ ἄλατα εὐδιάλυτα, τὰ ὁποία ἐξέρχονται διὰ τῶν ὀσρῶν. Τὸ δὲ ὀξυλικὸν ὀξύ, τὸ τρυγικὸν ὀξύ, τὸ φωσφορικὸν ὀξύ ἐρχόμενα εἰς τὸ αἷμα ἐνοῦνται μετὰ τιτάνου, μορίων ποτάσεως σόδας κτλ. καὶ ἀποτελοῦσιν ἄλατα δυσδιάλυτα, τὰ ὀποία παράγουσι τὴν ψάμμην καὶ τὸν λίθον.

Ὄθεν ἡ βρώσις φυτικῶν τροφῶν, ἔχουσῶν τὰ τοιαῦτα ὀξέα εἶνε ἐπιβλαβὴς τῇ ὕγιεινᾳ καὶ νοσοποιᾶς. Τοιαῦται τροφαὶ εἰσὶν ἡ ὀξυλίθηρα, αἱ ὀμφάκες σταφυλαὶ καὶ τὸ κρέας τῶν ἠλικιωμένων κτηνῶν; τὸ γάλα τοῦ βοῦς κλπ. πλὴν τῶν ἐλάχιστων ποσοῦν φωσφόρου ἔχουσῶν, ὡς εἰσὶν ὁ κρόκος τῶν ὄων. τὰ μικρὰς ἠλικίας κρέατα, τὸ ἀγιεῖον γάλα, κλπ. Ἡ δὲ χρῆσις λεμονίων, τοματῶν καὶ τῶν σχετικῶν τούτοις, εἶνε ἐπωφελὴς ἰδίως κατὰ τῶν μυϊκῶν καὶ ἀρθρτικῶν ρευματισμῶν.

Ὁ Ιατρός σας

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ὑπερμεγέθη χαμαικέρασα (φράουλες).

Λαμβάνομεν ὕαλινον φιάλην εἰς τὸ βάθος τῆς ὀποίας ρίπτομεν στρώμα κοπροχώρατος καὶ ὀλίγον ὕδωρ, ὡστε νὰ γίνῃ εὐμάλακος ἡ μάζα τῷ κοπροχώρατος. Τότε διὰ τινος ράβδου, ἣν βυβίζομεν ἐντός τῆς φιάλης, κατασκευάζομεν ὀπήν εἰς τὸ μέσον τοῦ στρώματος. Ομ, 02 διαμέτρου, ἐντός τῆς ὀποίας ρίπτομεν εἷς σπόρους χαμαικερασίας εἴτα ρίπτομεν νεόν καὶ τελευταῖον στρώμα κοπροχώρατος καὶ ποτίζομεν ἐκ νεοῦ. Μετὰ τοῦτο ποματίζομεν τὴν φιάλην, σφραγίζομεν διὰ κηροῦ καὶ φροντίζομεν νὰ τὴν τοποθετήσωμεν εἰς μέρος θερμόν.

Μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς σπορᾶς θὰ ἴδωμεν ν' ἀναπλασθῇ καὶ μετὰ μῆνα θὰ ἔχωμεν ἐντός τῆς φιάλης ὑπερμεγέθη χαμαικέρασον.

Ἡδὴ δύνασθε νὰ θραύσητε τὴν φιάλην καὶ νὰ φάγητε τὸν καρπὸν τῶν χειρῶν σας.

Αἴψασμα διὰ τὰ ἐν γάστρῃς ἀνθη.

Σὰς συνιστώμεν τὸ ἀκόλουθον. Ἄγοράζετε ἀπὸ τὸ φαρμακείον:

Azotate d' ammoniaque	100 part
Nitrate de potasse	250 —
Biphosphate d' amoniaque	200 —
Chlorhydrate d' ammoniaque	60 —
Sulfate de ch ux	60 —
Sulfate de fer	40 —

Ἄναμιγνύετε πάντα ταῦτα καὶ κατασκευάζετε κόμην. Ἐντός λοιπὸν μίας λίτρας ὕδατος ρίπτετε 4 γραμμάρια τοῦ μίγματος καὶ δι' αὐτοῦ ποτίζετε τὸ χῶμα τῶν ἀνθῶν σας ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος, ἀπὸ 25 ἕως 150 γρ. εἰς ἐκάστην γάστραν, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τοῦ φυτοῦ.

Προφύλαξις τῶν ἐπιχρῶτων ἀντικειμένων.

Θὰ ἔχετε βεβαίως πάντες ἰδεῖ τὸ ἀσίδες θέαμα τῶν πλασιῶν, καθρεπτῶν, λαμπῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐπιχρῶτων ἀντικειμένων, καταστικτων ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν μυϊῶν.

Πολλοὶ καὶ δι' εἰς τὰ καφενεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα πρὸς πρόφylaξιν τὰ καλύπτουσι διὰ πέπλων. Ἄλλὰ οὕτω τὸ θέαμα δεν εἶνε καὶ ὀλιγότερον ἀγδές. Ἐνῶ συγχρότως εἶνε καὶ διαπαντήρον. Βράσατε λοιπὸν ἐκ κρόμμια ἐντός ἡμισείας λίτρας ὕδατος. Εἴτα βρέξατε διὰ τοῦ ἀφεψήματός τούτου μαλακὴν ψήκτραν καὶ χρίσατε τὰ ἐπιχρῶσα ἀντικείμενά σας.

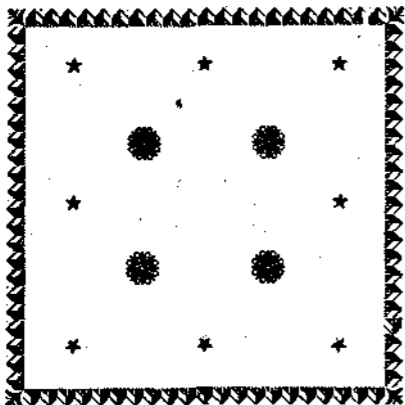
Εὐχαριστῶς θὰ ἴδητε, ὅτι τὰ ἀνακτὴ ἐντομα δεν θὰ ἐπανέλθωσιν ἢ μετὰ πολλῶν χρόνων, ὀτε ἄλλως εἶτε ἐπαναλαμβάνετε τὴν ἐπιχρῶσιν.

Η ΚΑΘΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Αποθήσκων γέρον τις γεωργός ἐκάλεισε τὸν τέσσαρα υἱοὺς αὐτοῦ περὶ τὴν κλίτην τοῦ καὶ τοῖς εἶπε μετατῶν ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς:

— Παιδιά μου τὸ χωράφι τὸ ὁποῖον σὰς ἀφίρω, γὰρ τὸ μοιράσητε δικαία καὶ τίμια.

Τὸ χωράφι, περὶ οὗ ὁ ἐτοιμοθάνατος ὤμνησεν, ἦτο τετράγωνον, ὡς δεικνύεται ἐν τῷ σχήματι ἡμῶν καὶ περιεῖχε 12 δένδρα. Οἱ υἱοὶ τοῦ χωρικοῦ εἰς μάτην ἐζητούν τὸν τρόπον ὥστε ὁ ἀγρὸς γὰρ διανεμηθῆναι εἰς 4 ἴσας ἐπιφάνειας, περιεχοῦσας ἴσων ἀριθμῶν δένδρων. Προσεπάθησαν, ἀλλὰ... δὲν εἶχον μάρθην γεωμετρίαν. Τί λέγεις σὺ, φιλιτάτε ἀναγνώστα;

Σ. Δ. Φ. Ὁ πρῶτος λύσης θὰ λάβῃ ὡς δῶρον μίαν μεγάλην εἰκόνα.

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἐμφρων ἀνὴρ πάντοτε διὰ πᾶσαν πράξιν προνοεῖ.

*

Ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ φρόνιμοι. Διὰ τοῦτο πλείονα τ' ἀπορρέοντα κακά.

*

Ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἱκανότης εἰσὶ προσόντα παντὸς ἐχέφρονος, δὲν πάντες ἀγαπῶσι. σέβονται καὶ ὑπολήπτονται.

*

Παράδειγμα εἰσὶν οἱ Κῶφοι, οἵτινες ἡγοῦντο παραδοῦναι τῷ Ἀρταξέρξῃ τὸν πατριώτην των Ἰπποκράτην.

*

Ἐπίσης καὶ οἱ Ἀδελφῆται, ἐν οἷς ὑπερισχύοντες οἱ ἐμφρονες, ἐθροῦν διὰ τὸν συμπλοκίτην των Δημόκριτον, μὴ δυνάμενον νὰ ἐργάζηται ὑπὲρ τῶν κοινῶν.

*

Οἱ ἀφρονες ἀναισθητοῦσι πρὸς ἀδελφοὺς καὶ φίλους, τιμωμένους καὶ σεβομένους, λατρεύοντες μόνον τὸ χρῆμα καὶ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ καθίστανται θηριώδεις.

*

Τὸ γῆρας εἶναι νόσος χρονία, ἀνίατος καὶ πολύμοχος.

ΠΑΙΓΝΙΑ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΩΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ

Ὁραῖον καὶ ἀστεῖον παίγνιον διὰ συναναστροφῆν εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς:

Ὁ ἐκτελῶν τὸ παίγνιον διακηρύττει μεγαλοφώνως, ὅτι θὰ ἀνακοινῶσιν εἰς ἕκαστον ἀνδρὸν ἐν ὄνομα ἢ λέξιν μυστικῶς καὶ ἐτι μετὰ τοῦτο ὁ ἀπισυρθη εἰς ἰδιαιτέρην δωμάτιον, ἐνθα θὰ καλῆ κατὰ σειραν ἕκαστον ἄτομον ἐκ τῶν τῆς συναναστροφῆς διὰ τοῦ ὀνόματος, ὅπῃ κρυφίως τῷ διεκρίνοιστε πρότερον. Ἐκαστον δὲ ἄτομον ὀφείλει μόνις ἀκούσθαι τὸ ὄνομά του, νὰ σπεύσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ὅπου εὐρίσκειται ὁ ἐκτελῶν τὸ παίγνιον, ἵνα ἴδῃ τὴν τύχην τοῦ γεγραμμένην ἐπὶ πινακίδος χρυσοῦς γράμμασιν, ἀλλὰ πολὺ ταχέως, διότι οἱ χαρακτήρες τῶν γραμμάτων ταχέως ἐξαλείφονται.

Μετὰ τὴν διακήρυξιν ταύτην, ἀνακοινῶναι σιγῶς εἰς ἓν ἄτομον τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐν ὄνομα, οἷον τὴν λέξιν «Πάρις», εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ τὴν αὐτὴν λέξιν, οἷον «Ἡρα» καὶ ἀμείσως ἀποσύρεται εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ὅπου μεγαλοφώνως κρᾶζει:

«Νὰ ἔλθῃ ἀμέσως ὁ «Πάρις».

Ὁ ἔχων τὸ ὄνομα αὐτὸ αὐθωρεῖ σπεύδει καὶ μεμυημένος ὦν τῷ παίγνιῳ, ἀναφωνεῖ εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἄλλο δωμάτιον:

«Ὁραῖα! ὠραῖα!» καὶ ἐξέρχεται εἰς τὴν αἰθουσαν, ὅτε ἀμέσως ὁ ἐν τῷ δωματίῳ ἀνακράζει:

«Νὰ ἔλθῃ ἡδὴ ἡ «Ἡρα».

Ἀμέσως δὲ τότε ἀπαξῆξαντες ἐγείρονται, διότι ἔχουσι τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ σπεύδουσι πρὸς τὸ δωμάτιον, ὅτε ἐννοοῦντες τὴν ἀπάτην, διαρρήγνυνται εἰς γέλωτας καὶ ἀστεϊότητας.

Ροῦς

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἄφ' ἧς ὑπῆρξε πολιτισμὸς, ἐξάγονται ἐκ τῶν κόλπων τῆς Γῆς ἀκαταπαύστως χρυσοῦς, ἀργυρος καὶ ἄλλα μέταλλα εἰς μεγάλας ποσότητας καὶ ὁμοίως οὐδενὸς μετάλλου ἐπλεόνασε τὸ ποσόν, οὔτε τοῦ ἀδάμαντος ἢ λυσσαλέα ἐκμετάλλευσις.

Τι λοιπὸν γίνεται;

Τῶν ἀγρίων ζῶων τὰ πτώματα μετὰ θάνατον δὲν εὐρίσκονται, εἴτε ἐκ νόσου, εἴτε ἐκ γήρατος ἀποθάνουσι.

Τι λοιπὸν γίνονται τὰ πτώματα αὐτῶν;

Τὸ δέριμα τοῦ ἀνθρώπου ἐντριβόμενον διὰ θειῶδους δέξους καὶ διαλύσεως στυπτηρίας, καθίσταται ἀναίσθητον εἰς τὸ πῦρ καὶ εἰς πεπυρακτωμένον σίδηρον.

Διὰ τί ἄρα γε τοῦτο;

Οἱ ἀνθρώποι διὰ νὰ κολυμβῶσι, δέον πρῶτον νὰ διδασθῶσι καὶ ἀσκηθῶσιν εἰς τοῦτο, ἐνθὰ τὰ ζῶα φύσει γνωρίζουσι νὰ κολυμβῶσι.

Πῶς συμβαίνει τοῦτο;

Σημ. Ὁ ἐπιτυχῶν εἰς τρεῖς ἐρωτήσεις, θὰ λάβῃ ὡς δῶρον δύο λαγεῖα τῶν ἀρχαιοτήτων.

Φρέκ.

12 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 12

ΕΝ Τῷ ΕΙΚΟΣΤῷ Αἰῶνι

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου)

Ἡ Ἐστέλλα εὐρῶσα τὸ ζητούμενον β.δλίον ἐγκατέλειπε τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὸ θέατρον τῶν οἰκογενειῶν ἐρίδων καὶ ἐπαγγέθη εἰς τὴν μεγάλην τῶν γραμματείων αἴθουσαν.

— Ἀγαπητὴ Ἐστέλλα, εἶπεν ὁ Γεώργιος, πρὸ ὀλίγου εἶδες μίαν τῶν ἐπιτυχιστέων ἐφαρμογῶν τοῦ φωνογράφου... Ἀλλὰ θὰ ἴδῃς καὶ ἄλλας ἐπιτυχιστέρας... Οὕτω μετ' ἐκπλήξεως ἤκουσα ἡμέραν τινὰ κύλινδρον φωνογραφικὸν ἐκπέμποντα τὰς πρώτας μου ἀνάρθους φωνάς, ἀς νῆπιον ἔτι ἐξέπεμπον, συλλεχθείσας παρα τοῦ πατρός μου... Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῶν φωνογραφικῶν κύλινδρων ἔχομεν ὀλόκληρον τὴν νηπιακὴν ἡμῶν ζωὴν πρόσφατον καὶ πολλὰ ἄλλα περίεργα!. Ἀλλὰ ἀς ἀφήσωμεν τῶρα τὰ τοιαῦτα. Πρόκειται νὰ σοὶ διηγῆθῃ ἐν παραδόξῳ, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἀνεκάλυψα.

Ἐνθυμεῖσαι τὰς μακρὰς ἀπουσίας τοῦ φίλου μας, ἱατροῦ Σολφατέν, τοῦ χαλκίνου αὐτοῦ ἀνθρώπου; Ἐνθυμεῖσαι τὰς ἀνησυχίας μας καὶ τὰς ἀπορίας; Ἐ! λοιπὸν κατέγω τὴν κλεῖδα τοῦ μυστηρίου! γινώσκω τὰς ἀπασχολήσεις τοῦ σοφοῦ ἐπιστήμονος! Ὁ Σολφατέν ἤλλαξεν. Ἡ ἐπιστήμη δὲν κατέχει πλέον σύμπασαν τὴν καρδίαν του.

— Ἐν τῇ Βρετανίᾳ καὶ ὁ κ. Λά-Χερονιέρ τὸν εἶχεν ἐννοήσει.

— Ναί! ἄλλα δὲν εἶχε μάθει τίποτε ἀκόμη ὁ Λά-Χερονιέρ! Φαντάσου, ὅτι εἰσῆλθον ἡμέραν τινὰ εἰς τὸ ἰδιαιτέρον γραφεῖον τοῦ Σολφατέν, διὰ νὰ τῷ ζητήσω μίαν πληροφορίαν, ὅτε ἤκουσα τὸν φωνογράφον διὰ γυναικείας καὶ λεπτῆς φωνῆς, λέγοντα: «ὦ! Σολφατέν μου, σὲ λατρεύω, πάντοτε σὲ θὰ λατρεύω!» Σκέφθητι, πόσον ἐξοπλάγη!

— Καὶ ἐκρύβης;

— Ὅχι, εἰσῆλθον... Ὁ δὲ Σολφατέν κατατρομάξας, ἐκλείσεν ἀμέσως τὸν φωνογράφον καὶ εἶπε ζωηρῶς: «Ἀκόμη αὐτὴ ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Σικάγου, μοῦ ζητεῖ τὰς παρατηρήσεις μας ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐφαρμογῶν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ... Αὐτοὶ οἱ σοφοὶ Ἀμερικανοὶ εἶνε γαίδαροι!» Ἐννοεῖς πλέον, ἀν ἠδυνῆθην νὰ κρατήσω τοὺς γέλωτάς μου! Αὐτοὶ οἱ σοφοὶ Ἀμερικανοὶ εἶχον μίαν τόσῃ γλυκαίαν φωνήν! Ἀλλὰ θὰ γελάσωμεν μετ' οὐ πολὺ! πιστεύω ὅτι τοῦ ἡτοιμάσα μικρὰν τινα ἐκπληξιν...

— Τί τοῦ ἔκαμες;

Ὁ Γεώργιος ἔστη πρὸ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας. — Ὅτε ὁ Σολφατέν εἶχεν ἐστραμμένα τὰ νῶτα του, τῷ ἔκλειψα τὸν κύλινδρον τοῦ σοφοῦ Ἀμερικανοῦ καί...

— Καί...;

— Καὶ ἀπέτύπωσα τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ εἰς

150 κύλινδρους, οὓς ἐτοποθέτησα ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς φυσικῆς εἶνε ὅλα προετοιμασμένα καὶ συνδέονται εἰς ἑνὸς σῶματος. Ὅταν λοιπὸν ὁ Σολφατέν ἔλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ ἀνοίξῃ τὸν φωνογράφον του, οἱ ἑκατὸν πενήκοντα ὅμοιοι θὰ ἐπαναλάβωσιν ὅ,τι ὁ σοφὸς Ἀμερικανὸς εἶπεν!

— ὦ! Θεὲ μου! Πτωχὲ Σολφατέν! Τί ἔκαμες! Κόψε τάχιστα τὸ σῶμα!

— ὦ! εἶνε πολὺ ἀργά! Ἴδῃ ὁ Σολφατέν.

Πράγματι ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς φυσικῆς, μετὰ τῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ κοίτων μηχανημάτων, ὅπου δεκκοτάς περικλιμαθῶν σκευῶν, ἀστειῶν, ἐξηρισμένων καὶ μὴ σοφῶν ἐκάλυψα, εἰσῆλθε βραδέως ὁ Σολφατέν, φέρον τὴν ἀριστοτέλῃ χειρὰ ὀπισθεν καὶ τὴν δεξιάν τῆς δεξιᾶς ἔχων ἐπὶ τοῦ ἀκροῦ τῆς ρινός, σημεῖον βαθύως ἀσέβειας.

Πρὸσῶν, ἤσε δὴ μῆσου τῆς αἰθούσης τῶν γραμματείων, χωρὶς νὰ ὑψώσῃ τις τὴν κεφαλὴν καὶ ἐκάθισε βραδέως ἐπὶ τῆς πρὸ τοῦ γραφείου του ἑδρας. Ἐνθ' λοιπὸν ἐχρυσολογία ἀνοδιῶν τὰ ἐπὶ τοῦ γραφείου του ἀντικείμενα, αἶφνης ἰσχυρὸς κωδωνισμὸς ἤχησεν παρ' ὀλίω ἁμοῦ τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ φωνογράφων ὁ δὲ Σολφατέν ἐντρομος ἀνεπέδησεν ἐπὶ τῆς ἑδρας του ἠλιθίως παρατηρῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ γραφείου του φωνογράφον, ἐνθ' συγχρόνως πάντες οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐργοζόμενοι ἤγειρον περιέργως τὰς κεφαλὰς.

Ντρίν!.. Ντρίν!.. Ντρίν!..

Αἶφνης ὁ κωδωνισμὸς ἔπαυσε καὶ οἱ φωνογράφοι πάντες ἁμοῦ ἤρχισαν φωνάζοντας:

«Φιλιτάτε Σολφατέν, εἰσθε χαρισίστατος καὶ ἀξίερχτος. Σὰς λατρεύω καὶ ὀρκίζομαι ὅτι μόνον σὰς θὰ λατρεύω!.. Φιλιτάτε Σολφατέν, εἰσθε ἀξίερχτος κτλ. Φιλιτάτε Σολφατέν, εἰσθε κτλ...»

Οἱ φωνογράφοι δὲν ἔπαυον, ἀλλὰ μόνις ἐτελείωνον τὴν φράσιν, πάλιν τὴν ἐπανάρχισον ἐτι γλυκύτερον!

Οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ σοφοὶ παρετήρουν ἠλιθίως καὶ περιέργως τοὺς παραδόξους φωνογράφους καὶ τὸν δυστυχῆ αὐτῶν συνάδελφον, τέλος δὲ οἱ γερωντέτεροι ἐξέσπασαν εἰς γέλωτας ρίπτοντες βλέμματα περιφρονητικὰ πρὸς τὸν Σολφατέν, ἐνθ' οἱ φωνογράφοι ἐπαναλάμβανον:

«Φιλιτάτε Σολφατέν, εἰσαι κτλ...»

Αἶφνης οἱ φωνογράφοι ἔπαυσαν ὁ Σολφατέν εἶχε κόψῃ τὸ σῶμα.

Ὁ Γεώργιος καὶ ἡ Ἐστέλλα ἤσ.ν ὀπισθεν τῆς αἰθούσης, ὀπίθεν ἤκουον τὰ θαυμαστικὰ ἐπιφωνήματα τῶν σοφῶν.

«Α!.. ὦ!.. Τοῦτο εἶνε πάρα πολὺ!.. Ἐκτίθεται ἡ Γαλλικὴ ἐπιστήμη!

— Πτωχὲ Σολφατέν! ἐμορμούρισεν ἡ Ἐστέλλα.

— Μπά! θὰ εὐρὴν καμμίαν δικαιολογίαν! ἀπεκρίθη ὁ Γεώργιος, καὶ βλέπει, φιλιτάτῃ Ἐστέλλα, ὅτι ὁ φωνογράφος ἔχει καὶ τὸ καλὸν τοῦτο, ὅτι ἐπαναλαμβάνει τοὺς ὄρκους τῆς ἀγάπης, οὓς πολλὰκις ὀπασχόμεθα αἰωνίους καὶ ὁμοίως τάχιστα τοὺς λησμονώμεν! Ἐνθ' οὕτως αἰωνίως θὰ ἀντηχῶσιν εἰς τὰ ὦτα μας. Εἰςέυρεαι, φιλιτάτῃ μου, ὅτι ἔλαβα καὶ ἐγὼ μερικὸς κύλινδρον τῶν ὀμυλίων σου χωρὶς νὰ με ἐννοήσῃς;

IV.

Η προαγγελθείσα έσπερίς. — Τα περίεργα ταύτης εδάματα. — Ο φανταστικός Γαλλο-Σινικός πόλεμος, — Διακοινωνία γάμου Γεωργίου Έστελλάς. — Αναχώρησις νεοσύμφων.

Προετιώδης κίνησις έπεκράτει έν τῷ περιφήμῳ μ. γάρῳ τοῦ κ. Φιλδέ-Λωρρίς ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος ἕνεκα τῶν προετοιμασιῶν τῆς μεγάλης καλλιτεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἐσπερίδος, ἣν ὡς ἐνθυμείσθε, ὁ κ. Φιλδέξενος ὑπεσχέθη εἰς τὴν παραπονομένην συμβίαν του.

Ὅτε ἀνὰ τοὺς Παρίσιους ἠκούσθη, ὅτι πρόκειται νὰ γίνη μία τοιαύτη ἐσπερίς, μεγίστη συγκίνησις διεδόθη ἀνὰ τὸν ἐπιστημονικὸν κύκλον τῆς μεγάλου πόλεως, διότι ἐγνώριζον τί ἐστὶ Φιλδέ-Λωρρίς καὶ ὅτι ἀπὸ οὗτος ἐπεχείρει τι, θὰ κατέπλησσε τὸν κόσμον διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ τὸ περίεργον τῶν κενοφανῶν θεαμάτων.

Ἡ αἴθουσα λοιπὸν τῶν ἑορτῶν τοῦ μεγάρου τοῦ σοφοῦ ἐφευρέτου ἠλλαξεν ὄψιν. Σειραὶ καθισμάτων πολυτελῶν ἐστραμμένων πρὸς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης παρετέθησαν, πλείστοι νεοὶ ἠλεκτρικοὶ λαμπτήρες ἀνηρτήθησαν, ἡ σκηνὴ καὶ τὸ βῆμα ἠτοιμάθησαν, τὸ καπισημένιον ἠνοίξε τὰς πύλας καὶ ἐν γένει ἀπασαὶ αἱ ἀνάγκαιαι προετοιμασίαι ἐγένοντο μετὰ θαυμαστῆς κανονικότητος.

Τὴν 10ην ὥραν τῆς ἐσπέρας, αἱ θύραι τοῦ μεγάρου ἠνοίχθησαν. Ἡ κυρία εἰσοδος ἐν τῇ ἐνεργείᾳ ἀποβάθρᾳ ἦν ἐπιτολισμένη δι' ἐνετικῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων ἐπὶ τῆς κορυφῆς διὰ τοῦ ὅλου μεγάρου, ἡτις προσεβίβη πάντων τῶν γιγνόμενων μεγάρων, μέγας ἠλεκτρικὸς φάρος ἐκέρπειε τὸς τυφλοπρακτὰς ἀκίβητας ἐν εἰς μεγίστην ἀπόστασιν, ἐνῷ ὀλίγω κατωθεῖ τούτου πλεῖστοι ἠλεκτρικοὶ προβολεῖς διεκρύνονον τὸν ὅριζοντα, ἀνεκάλυπτον τοὺς διὰ τῶν ἀεροχημάτων ἐρχομένους κεκλιμένους, εἰδοποιούντο οἱ ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ οἱ ἀρικνούμενοι ὠδηγοῦντο εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ μεγάρου.

Ὁ Γεώργιος, ὁ Σολφατέν καὶ ἡ Έστελλά, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς, ἔλαμπον ἐκ χαρᾶς καὶ μειδιώντες ἐσπευδον νὰ ὑποδεχθῶν τὸ πλῆθος τῶν προσκεκλημένων.

Τέλος ὅτε πάντες εἶχον προσέλθει, ὁ κ. Φιλδέξενος ἀνήγγειλε τὴν ἐναρξιν τῆς ἐσπερίδος. Πάραυτα οἱ κεκλιμένοι κατέλαβον τὰς θέσεις των ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἑορτῶν, ἡτις ὡς ἦτο κατάφωτος, κατάμετος ἀνθρώπων καὶ μετὰ τὴν κομφῆν σκηνὴν εἰς τὸ βάθος ἐφάνετο ὡς θέατρον.

Ὁ Σολφατέν ἦτο ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ μέρους τῆς ἐσπερίδος καὶ δεξιῶν τῆς σκηνῆς πρὸ τίνος τηλεμηγάνου ἀνίμινε τὰ νεύματα τοῦ κ. Φιλδέξενου, ἐν ἡρώσῃ τὴν σκηνὴν.

Πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς ὁ κ. Φιλδέξενος δὲν εἶχεν ἐκτυπώσει, ἵνα παρυσίῃ περιστετέραν ἐκπληξῆν εἰς τοὺς θεατὰς.

Τὴν 10ην μ. μ. ἀκριβῶς ὥραν ἦρθη ἡ αὐλαίκα. Ἡ σκηνὴ παρίστα αἰθουσαν, ἥς ἡ πολυτέλεια ἦτο θαυμασία, σχεδὸν φανταστική. Τὰ πάντα, ἐπιπλα, τὰπητες, τοῦχοι, κοσμήματα, εἶχον χροὶν χρυσοπρασίνην καὶ χρυσοκίτρινην, ἀνακίδουσαν τυφλωτικὰς ἀκτίνας ἐκ τῆς ἀντανάκλασεως τῶν πολυαρίθμων ἠλε-

κτρικῶν λαμπτήρων τῶν ἐν τῇ σκηνῇ κεκρυμμένων παρκοτα χορὸς παρουσιάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀποτελούμενος ὑπὸ νέων καὶ νεανιδῶν, οὓς θαυμαστῆς ἐπινοίας καὶ τελειότητος κινηματογράφος ἐρριπτεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τόσον ἐντέχνως, ὥστε ἦτο ἀνάγκη νὰ τὸ γνωρίζῃ τις, διὰ νὰ τὸ ἀντίληφθῇ. Ἄμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ ὁ χορὸς ἔφαλλεν ἄσμα, ἐξυμνοῦν τὴν πρόδοτον τῆς ἐπιστήμης ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κόσμου καὶ τὸ τέλειον ὅπερ ἐπεδίωκεν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Μετὰ τὸ ἄσμα ὅπερ ἦτο εἰσαγωγὴ τῆς ἐσπερίδος, ἔκλεισεν ἡ αὐλαίκα καὶ ἀμέσως ἀνοίξασα παρουσιάσεν ἄλλην τινὰ αἰθουσαν γεωτάτου ρυθμοῦ, ἐν ἣ ὑπῆρχε πλῆθος τριπόδων τραπέζιων μετὰ διαφόρων εἰδῶν φωνογράφων, ἄνω τῶν 300. Ψιθυροὶ γενικὸς ἠκούσθη καὶ αἶφνης θούριον ἐμβατήριον, τελείας ὀρχήστρας ἄνω τῶν 300 ὀργάνων ἤρξατο ἐνθουσιάζων τὸ ἀκρατήριον μέχρι τελείας φρενίτιδος. Μετὰ τοῦτο, διὰ ταχείας μετακινήσεως τῶν σκηνικῶν, τὸ θέατρον μετασχηματίσθη εἰς μικρὰν καὶ τελείαν αἰθουσαν ταχυδακτυλουργοῦ, ἐν ἣ ἀμέσως παρουσιάσθη ὁ κύριος οὔτος, ὅστις ὀμιλῶν, γελῶν, ἄδων, κινούμενος, τρέχων, χρυπτόμενος κτλ. ἐξετέλεσε τὰ θαυμασιώτερα καὶ τὰ ἐκπληκτικώτερα τῶν θεαμάτων τῆς τέχνης του καὶ ὅμως τὸ ζωντανότατον τοῦτο θέαμα ἦτο ἔργον τελείου ὀμιλοῦντος κινηματογράφου. Εἶτα ἡ αὐλαίκα ἔπεσεν καὶ ὁ μικρὸς φωνογράφος ἐφώνησε: «Διὰλειμμα 10 λεπτῶν».

Κατὰ τὰ δικλείμματα οἱ κύριοι ἐσπευδον εἰς τὸ καπινητήριον, αἱ δὲ κυρίαὶ μεῖνασαι ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐπεδίδοτον εἰς τὸς ἀναγκαίους φλυαρίας των.

Αἶφνης ὁ φωνογράφος ἔκραξε. «Κύριοι εἰς τὰς θέσεις σας!» Καὶ ἤρξατο ἡ συνέχια τῆς ἐσπερίδος.

Παρουσιάσθη κατὰ πρῶτον αἰθουσα ρυθμοῦ Λουδοβίκου XIV, ἐν ἣ εἶδιδετο χορὸς ὑπὸ τῶν ἀριστοκρατῶν τῆς τότε ἐποχῆς. Εἶτα, παρεστάθη ἡ σκηνὴ τοῦ ἐξώστου Ρωμαίου καὶ Ἰουλιέτας, κατόπιν ἡ Σάρρα Βερνάρ ἐμφανισθεῖσα ὑπὸ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ἀειτιθέως ἐπήγγειλε θαυμάσιον μέρος. Καὶ τέλος οἱ διασημότεροι τῶν ἄλλοτε ἠθοποιῶν ἀπήγγειλαν τὰ ἐκλεκτότερα μέρη τῶν δραμάτων τοῦ Κορηλίου, Ρακίνα, Οὐγκώ, Σαρδοῦ καὶ λοιπῶν ἐξόχων συγγραφέων.

Τέλος ἡ ἐσπερίς ἐξηκολούθησεν ἐν μεγάλῃ ποικιλίᾳ θεαμάτων ἐξ ὧν ἀναφέρωμεν τὸ σπουδαιότερον ἐνῷ ὁ μέγας Φιλδέξ-Λωρρίς θὰ ἐπεδείκνυε τὸ περισσότερον ἐπιστημονικὸν μέρος τοῦ προγράμματός του.

Ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ ναυμαχία καὶ μάχη μεταξύ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Σινῶν. Καὶ βεβαίως ὁ πόλεμος οὗτος ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς φαντασίας τοῦ σοφοῦ ἐφευρέτου, οὐχ' ἔττον ὅμως παρουσιάσε τοιοῦτον ἐνδιαφέρον, ὥστε πολλάκις μέσω τῆς ἐκτελέσεως τῆς μάχης αἱ γυναῖκες περιφοδοὶ συνεσπειροῦντο εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν, ἐκλείον τὰ ὦτα των καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, μικροὶ δὲ, βεβαίως ἀνήκοντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, εἶχον ὀρθωθῆ ἐπὶ τῶν καθισμάτων ἐνθαρρύνοντες τοὺς γενναίους συμπατριώτας των εἰς τὴν μάχην.

Καὶ ἦτο τρομερὸν τὸ θέαμα νὰ βλέπετε ζωντανὴν τὴν παράστασιν τῆς μάχης ταύτης, τρέχοντας κινουμένους, φωνάζοντας, οἰμώζοντας, φονενομένους τοὺς στρατιώτας!

Ὅτε δὲ πλέον τὰ χειροκροτήματα ραγδαία ἐκάλυφον τὸ τέλος τῆς παραστάσεως, ἀνῆλθεν εἰς τὸ

βῆμα ὁ κ. Φιλδέξ-Λωρρίς. Βαθεῖα σιγῇ ἐπεκράτησε τότε καὶ ἡ ἐντονος φωνὴ τοῦ σοφοῦ ἤχησε μεγαλοπρεπῶς. Ὁ μέγας σοφὸς ἀφοῦ δι' ὀλίγων ἱστορήσεν τὴν πρόδοτον τῆς ἐπιστήμης ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων κατέληξεν εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τοῦ κόσμου, προειπὼν τὴν μέλλουσαν τοιαύτην.

Μόλις ἐπῆλθεν ἡσυχία, φωνογράφος, διὰ φωνῆς καθαρᾶς εἶπεν:

«Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Φιλδέξ-Λωρρίς λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωσιν εἰς τοὺς φίλους αὐτῶν τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ των Γεωργίου μετὰ τῆς δεσποινίδος Έστελλάς, θυγατρὸς τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Κυρίας Δακίμβου.»

Ὁ Γεώργιος μετὰ τῆς Έστελλάς τὴν στιγμὴν ἐκείνην εὐρίσκοντο εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐκπληκτοὶ ἐθεώοντο ἀλλήλους διὰ τὸ ἀπρόσβητον τοῦτο ἐνῷ δὲ ἔμνον ἐν ἀπορία καὶ ἐρυθριῶντες ἤκουον τοὺς φιθυρισμούς καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν κεκλιμένων, αἶφνης εἶδον τὸν Σολφατέν πλησιάζοντα καὶ μειδιώντα, ὅστις εἶπε συγγερίων αὐτοῦ:

— Τὸ ἀερόχημα σας ἀναμένει διὰ τὸ γαμήλειον ταξείδιον.

A. Robida

Κισσὸς

TEΛΟΣ

Τὰ αερονεκτήματα τοῦ φωνογράφου.

Ο ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ

Ἐσπέραν τινὰ εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ἑπαυλιν πλουσίῳ τινὸς ἐνεφανίσθη πτωχὸς ταξειδιώτης καὶ παρεκάλει ὅπως τὸν φιλοξενήσῃ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην. Ὁ πλούσιος ἠρηθῆ εἰς αὐτὸν ἀποτόμῳ, εἰπὼν: «ἐδῶ δὲν εἶναι ξενοδοχεῖον».

Ὁ ξένος ἀτάραχος ἐδέχθη τὴν προσβολὴν ταύτην παρακαλέσας τὸν πλούσιον νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀπευθῆν πρὸς αὐτὸν τρεῖς ἐρωτήσεις.

Ὁ πλούσιος ἐδέχθη καὶ ὁ ταξειδιώτης ἐρωτᾷ:

Τίς ἦτο ὁ πρὸ ὑμῶν κάτοικος τῆς ἑπαύλει;

— Ὁ πατὴρ μου, τῷ ἀπαντᾷ ὁ πλούσιος.

— Καὶ πρὸ τοῦ πατρὸς σας;

— Ὁ πάππος μου.

— Καὶ μεθ' ὑμᾶς τίς θὰ κατοικήσῃ;

— Ὁ υἱός μου, ἐὰν θελῇ ὁ Θεός.

Ὁ ξένος τότε λέγει πρὸς τὸν πλούσιον.

— Ἀφοῦ λοιπὸν ἕκαστος ἔρχεται καὶ ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν ὡς διαβάτης μόνων ὠρισμένων χρόνων, ἐπιταί ὅτι ἡ ἑπαυλιὰ σας κύριε, εἶναι ἀνομιφιδόλω; ξενοδοχεῖον. Μὴ δαπανᾷτε λοιπὸν εἰς μάτην ὑπερ τῆς οἰκίας ταύτης τὴν ὅποιαν ὀλίγον χρόνον θὰ κατοικήσῃτε, ἀλλὰ μεταχειρισθεῖτε ταύτην ὡς πρέπει καὶ ἐστὶ φιλεύσπλαγγνος πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ τότε θὰ λάβητε ἐν τῷ οὐρανῷ κατοικίαν αἰώνιον καὶ ὠραιότεραν κατὰ πολὺ.

Ἐκτοτε ὁ σκληρὸς καὶ ἀνελεῆμων οὔτος φιλάργυρος μετεβλήθη εἰς φιλάθρωπον καὶ φιλεύσπλαγγνον καὶ ὁ Θεὸς βεβαίως τῷ ἀνταπέδωκεν ἄνωθι ὅ,τι ἐνταῦθα ἐδάνεισεν εἰς τὰ πτωχὰ πλάσματά του, ἅτινα ἐπὶ τούτῳ ἐδημιούργησεν ἐν τῇ πτωχείᾳ καὶ ἀθλίότητι.

Ε. Ταρτέδης.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τόσον δικαίας ὅσον καὶ εὐπρεποῦς ἀπονομῆς τοῦ παρασώμου πρὸς τὸν ἡμέτερον φίλον καὶ συμπατριώτην κύριον κ. Σταμ. Δ. Βαφιαδάκη, ἀγαθὸν βουλευτὴν τῆς Ἐπαρχίας μας, ἢ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» ἐγκαρδίως συγχαίρουσα αὐτὸν, δηλοῖ καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ συμπαθοῦς πολιτευτοῦ μας, ἀνομολογούσα ἐκ καθήκοντος, ὅτι ἢ ὑπὸ τῆς Πολιτείας εἰς τοιοῦτους χρησίμους ἀνδρας ἀπονομὴ τιμῶν ἐνθαρρύνει τὴν ἐπ' ἀγαθῶν δράσιν τῶν ἐναρέτων καὶ ἐχεφρόνων ἀνδρῶν, ἀναμένονσα παρὰ τούτων καὶ τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων. Φρ...

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗ

— Ὁ ἰσπανὸς δοῦξ τῆς Βεράγουας εἶναι ὁ τελευταῖος ἀπόγονος τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, διατελέσας πρὸ τινῶν ἐτῶν ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἰσπανίας. Διατρίβων τελευταίως ἐν Σικάγῳ, ἐνεφανίσθη μίαν ἡμέραν εἰς τὸ τηλεγραφεῖον τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἠρώτησε τὴν τιμὴν ἐνδὲς τηλεγραφήματος ἐκ δέκα λέξεων, τὸ ὅποῖον ἤθελε ν' ἀποστείλῃ εἰς πόλιν τινὰ τῆς Κολομβίας.

— Εἰκοσικέντε ἑκατοστά, ἀπήντησεν ὁ ὑπάλληλος.

— Μετὰ τῆς υπογραφῆς;

— Ἡ υπογραφή δωρεάν, ἀπήντησεν ἐκ νέου ὁ ὑπάλληλος.

— Καὶ ἂν περιέχῃ πολλὰς λέξεις;

— Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον, ἐπανελάβην ὁ τηλεγραφητής, τοῦ ὅποιου ἤρξις πλέον νὰ ἐξαντλήται ἡ ὑπομονή.

Ὁ δοῦξ τῆς Βεράγουας ἔγραψε τότε δέκα λέξεις ὑπὸ τὸς ἐπίσης ὑπέγραψεν ὡς ἐξῆς:

«Χριστόφορος Κολόμβος τοῦ Τολέδου, ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς Ραμιέ, ταγματάρχης τῶν Ἰνδιῶν, μαρκήσιος τῆς Ἰαμαϊκῆς, δοῦξ τῆς Βεράγουας καὶ τῆς Δελαβεγᾶς, μισιῶν τῆς Ἰσπανίας, γερουστασιῆς τοῦ βασιλείου, ἱερέτης τοῦ τάγματος τοῦ Χρυσοῦ Δέρατος, Μεγαλόσταυρος τῆς Συλλήψεως, εὐγενῆς τῆς Αὔλης τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας.»

Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξίν τοῦ τηλεγραφητοῦ.

— Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀπαραίτητα; ἐπιθύρισε μετ' ἀπορίας.

— Μάλιστα, μάλιστα, εἶνε ἡ υπογραφή μου, ἀπήντησεν ὁ ἰσπανὸς δοῦξ καὶ ἡ υπογραφή δὲν πληρώνεται, ἄλλως τε τὸ εἶπετε σὲς ὁ ἴδιος.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Οἴμοι! κατόπιν ἐορτῆς τὰς πτέρυγας ταυτίς. Καὶ διασχίζεις ἀελπίς τὸν ἀχανῆ αἴθερα. Τὴν ἀφελεί! τοῦ πάθους σου τὸ ἀστάτον δεικνύεις... Μάτην νὰ στρέψῃς προσπαθεῖς τὴν νύκτα εἰς ἡμέρα. Ἄν ἀπαξ γόνυ πρὸ σεπτοῦ δράματος δὲν κλίνησ. Καὶ καλυφθῆ ὑπὸ πυκνῆς ὀμίχλης... ὦ! εἰς μάτην. Θυμίαμα τοῦ θαυμασμοῦ πρὸς τοῦτο διευθύνῃς. Κι' ἀνακαλεῖς τὴν ἐναγῆ πρᾶξιν σου κι' ἀποτάτην. Τοῦ πάθους σου τὴν ἀκαιρὸν πηξῆσιν ὀλίγον κράττει. Καθότι γαίνει ἀβυσσὸς μωρᾶς ἀναισθησίας! Πρὸς γέλωτα ἢ ἀλγῆ δ' ὦ ν τὸ βέλος τῆς φυλάττει. Φονεύουσα ὑπὸ τὸ φῶς μετ' ἄκρας εὐκολίας! Τὴν πρὸς αὐτὴν αἰ ἀπαρχαί!.. ὀρέγεται τὸ τέλος. Πρὸς δ' κι' ἐκπέμπει τὸ αἰχμηρὸν καὶ ἰσόλον βέλος! Πρὸ τῶν ἐκπληκτικῶν ὀφθαλμῶν ὑψοῦται ὄγκος μέλας, τὸ σύννωφρον τοῦ μέτωπον προδίδει τὰς θυέλλας, Αἱ ἕριδα ἀποτρόπαιον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑβραίου καὶ καθιστοῦν ἄχρηστον τὴν ἰσχύν του. Ἐν μέσ' ὀδόνης καὶ σφοδρῶν τῆς τύχης μου λαϊλάπων τὴν ὑπαρξίν σου ἐκλείων στροῦ πνεύματος τὰ βῆθη. Τὸ βλέμμα σου τὸ ἰλαρὸν, παρθένης δὲν ἠγάπων, Οὐχὶ δὲν πίπτει ἡ ἀκμὴ στὴς παρακμῆς τὰ λάθη. Τὴν ἀληθῶς ἐλάτρευον ἐν σοὶ μὴ ἐρωτήσης. Ἄφου κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος τὸ ἀγνοῶ, ὦ γῦναι! Κι' ὅποταν ἐπὶ σ' ἔβλεπον ἀπάσας τὰς αἰσθήσεις. Ἐκάλυπτεν παχύτατον τῆς ψυχραΐας στρώμα! Ἄρα γε κόρος δύναται ποτε αὐτὸ νὰ ἦνε; Ἡ μήπως δὲν βαρύνεται τὸ φῶς κι' αὐτὸ τὸ ὄμμα; Κ. Μισσηλίδης

Η ΜΙΑ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ

Ἐσπέραν τινὰ εὐρισκόμεθα φίλοι τινὲς συζητοῦντες περὶ τῶν αἰτίων τῆς θλιβερᾶς ἐκείνης ψυχολογικῆς καταστάσεως, ἧς ἐνίοτε γινόμεθα θύματα. Ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ ἡμῶν δὲν εὐρίσκοντο γυναῖκες, ὠμιλοῦμεν ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ, ἀνατρέχοντες εἰς τὰ αἴτια τῶν ἀποπτάντων φίλων μας, οὗς ὁ θάνατος τοσοῦτον ἀπηνῶς ἀφήρησεν διηγούμενοι ἐν ταῦτά τὰς σκηνὰς τοῦ βίου ἐκάστου ἐξ αὐτῶν.

Ἡ συζήτησις προκάλει μετὰ ἐνδιαφέρον, ὅτε εἰς ἐξ ἡμῶν ἠρώτησε:

— Καὶ ὁ Σεβιέρος! τίς γνωρίζει περὶ αὐτοῦ τίποτε;

Μόλις ἠκούσθη τὸ ὄνομα τοῦτο, πάντες ἐνεθυμήθημεν τὸν κάλλιστον σύντροφον τῆς νεότητός μας, τόσον προῶρως ἀποθανόντα, ὅστις εἶχε καρδίαν εὐγενῆ καὶ καλλίστην, ἦτο καλλιτέχνης ἄριστος, φίλος δὲ εἰλικρινῆς καὶ ἀγαπητός.

— Ὁ βίος τοῦ ὑπῆρξεν ἀνεφέλης, προσέθηκεν ὁ ἀναφέρων τὸ ὄνομα τοῦ καὶ εἶδε πραγματοποιούμενον τὸ προσφιλὲς ὄνειρόν του, διότι ἐνυμφεύθη τὴν γυναῖκα, ἣν ἠγάπα· ἐκτός δὲ καὶ τούτου ἦτον ἄνθρωπος ἡσυχου χαρακτήρος, ἀξιοπρεπῆς καὶ τὰ πάντα τῷ ἀπίθαινον καλῶς.

— Ἦτον ὁμοῦ ἐμπάθης, παρετήρησέ τις.

— Καὶ διὰ τοῦτο ὑπῆρξεν ἀτυχῆς εἰς τὸ τέλος, προσέθηκεν ἕτερος.

— Ὡστε, γνωρίζετε καλῶς τὰ κατ' αὐτόν, εἴπομεν εἰ ἄλλοι, παρατηροῦντες τοὺς δύο προκλήσαντας συντρόφους μας. Εἶπέτε μας λοιπὸν τὸ μυστήριον, ὅπερ τὸν κατέβαλε καὶ τόσον προῶρως ἔφερον εἰς τὸν θάνατον, ἀφου τὸ γνωρίζετε.

— Ὡς εἶνε εἶναι μυστήριον, ἐπανελάβην ὁ πρῶτος, ὅτε δὲ ἐγένετο πλοῦσιος καὶ διάσημος, ἐνυμφεύθη τὴν ὀφραιστότην Ἄννην Ριμπῶ, ἧς ἡ εἰκὼν ὑπ' αὐτῷ ποιηθεῖσα καὶ βραβευθεῖσα, εὐρίσκειται νῦν εἰς τὴν Παναθηναϊκὴν τοῦ Λουβροῦ. Ὅλοι λέγουσιν, ὅτι τὴν ἐλάτρευον.

— Εἰπέτε μας λοιπὸν τὴν ἱστορίαν, ἐπανελάβον μετ' ἐνδιαφέροντος.

Καὶ ὁ Ἰωάννης Β. . . διηγήθη ὡς ἐξῆς τὴν ἱστορίαν ταύτην.

— Μάλιστα, ἡ δεσποινὴς Ἄννα Ριμπῶ ἦτο πραγματικῶς ὀφραιστότη γυνή, ἐκ τῶν ὀφραιστότων ἐκείνων, ὅτι ἄς πολλάκις οἱ καλλιτέχνη ἀφιέρωσαν τὸ εἶναι των.

— Κατὰ πρῶτον τῆς συνήτησεν, ὅτε ἦτον εἰς πολὺ νέος, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λυμπροῦ σταδίου τοῦ καὶ τὴν ἠγάπησε τόσον, ὥστε μετέβη νὰ τὴν ζητήσῃ εἰς γάμον· ἀλλ' ἐπειδὴ οικονομικῶς δὲν εὐρίσκετο εἰς καλὴν θέσιν, μετ' εὐσχημον τρόπον τῷ ἠρηθῆσαν οἱ γονεῖς τῆς τὴν χεῖρα τῆς, καὶ παρ' ἐλπίδα μετ' ὀλίγον, εἶδεν αὐτὴν συνδεθεῖσαν μετ' ἄλλου.

Τούτο ὑπῆρξε διὰ τὸν Σεβιέρον κεραικὸς φοβερὸς, ὅστις κατεσπάραξε τὴν καρδίαν του.

Ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη τὰς ἀπελπιστικὰς φράσεις του, ἄς μοι διηγεῖτο τότε ἡ ἀγωνιώδης καρδία του. Εἶχομεν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν καὶ ἐδελτομέθα συχνάκις, τὸ δὲ συμβεβηκὸς τοῦτο τοσοῦτον σκληρῶς τῷ προσέβαλε τὴν ψυχὴν καὶ τὰ σχέδιά του, ὥστε ἡ εἰκὼν τῆς Ἄννης δὲν τὸν ἐγκατέλειπεν οὐδὲ στιγμὴν. Μάτην προσεπάθησε νὰ ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα μετὰ φιλοσοφικῆς ὑπομονῆς, διότι ὁ Σεβιέρος ἦτο ἀμετάβλητος καὶ ἡ θέσις τοῦ δεινοτάτη. Ἐνίοτε συστέλλων τὴν πυγμὴν, ἐνῶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐσπινθηροῦλον ὑπὸ θυμοῦ, μοι ἔλεγε μετὰ πεπειθῆσεως:

— Καὶ ἐν τούτοις, σοὶ λέγω, ὅτι ἡ Ἄννα θὰ γίνῃ σύζυγός μου.

— Ἐγὼ αὐτὸς ἐτρεμον ἐξ ἀνυπομονησίας. Πολλάκις παρήρχοντο αἱ ὥραι, αἱ ἡμέραι καὶ οἱ μῆνες, χωρὶς νὰ μοι λέγῃ περὶ αὐτῆς λέξιν. Ἡρέσκετο δὲ νὰ ἐξέρχεται τὰς κόκτας καὶ νὰ διέρχεται τὰς ὥρας αὐτοῦ εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰ θέατρα, εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τοὺς κήπους. Εἶχε δὲ πάντοτε τὸ μέτωπον θλιβερόν καὶ τὰς χεῖρας κυρτωθεῖς.

Οὕτω παρήλθον δύο ἐτη. Ἐργάζετο ὀλίγον καὶ ἐσκέπτετο πολὺ.

Μίαν ἡμέραν, εἶδον αὐτόν μετ' ἐνθουσιασμοῦ πολὺ διαφορετικῆς, ὅτε ὑπέρχαρξεν μ' ἐπλησίασε καὶ μοι λέγει:

— Εὐρεῖς, ἀπεφάσισα νὰ λάβω σύζυγον.

— Τούτο με εὐχαριστεῖ, τῷ ἀπήντησα ἀμέσως, διότι βεβαίως θὰ μεταβάλλῃ τὴν μελαγχολίαν σου καὶ ἐνῶ τοῦ ὠμίλου, τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τῷ παρῶν ἔχων, ἐσκέπτετο μετὰ προσοχῆς. Τότε τὸν ἠρώτησα περὶ τοῦ προσώπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ καὶ μοι ἀπήντησεν, ὅτι αὐτὴ ἐκαλεῖτο Λευίτσα, ὅτι εἶνε πτωχὴ καὶ ὀρφανή, ἀλλ' ὁμοῦ ὥραία γυνή.

Τὸν συνεχάρην ἀπὸ καρδίας.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας μοι συνέστησε τὴν σύζυγόν του καὶ ἀμέσως ἐξεπλάγη ἐκ τῆς καταπληκτικῆς ὁμοιότητος. Ναι, ἦτο ζῶσα εἰκὼν τῆς Ἄννης Ριμπῶ. Φυσιογνωμία, ἀνάστημα καὶ στάσις πανμοιότυποι!

Ὁ Σεβιέρος ἐξ μῆνας μετὰ τοὺς γάμους του ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον, τῆς ἐτησίας Ἐκθέσεως τῶν Καλῶν Τεχνῶν διὰ μίαν ἐλαιωγραφίαν τὸ «Ἐἶδωλον» περιέργον καὶ ἐν ταῦτά συμβολι-

κην εικόνα, παριστάσαν βεβαίως την νέαν σύζυγον του.

Πολλάκις τούτ' επεσλήφθη. Έζων καλώς και η σύζυγός του ήτο τύπος καλλίστης και άπλουστάτης οικοδεσποίνης. Πού όμως την συνήτησε, πού την εύρε και την ηγάπησεν, ουδέποτε έμαθον. Τούτο δε μόνον γνωρίζω, ότι αυτή υπήρξεν η έμπνευσις όλων των μετά ταύτα έργων του.

Είς άκρον ώραία, χαρίεσσα, νεωτάτη, ηγάπα έμμανώς τον σύζυγον της, ενώ δυστυχώς ούτος, ως μοι έφάνη, ουδέποτε την ηγάπησεν έγκαρδίως.

Πέντε έτη μετά τον γάμον, οτε πλέον ούτος έγέμετο διάσημος ζωγράφος και πλούσιος, η άτυχής σύζυγός του, πιθανώς εκ θλίψεως, απέθανεν, ενώ ο σύζυγός της ουδόλω; έλυπήθη. Συνέθη δε ώστε και η Άννα κατά τον αυτόν χρόνον να χηρεύση και ο Σεβιέρος εζήτησε ταύτην δια σύζυγον του.

— Ίδού λοιπόν το όνειρόν σου συμπληρωμένον, τώ λέγω, οτε μοι ανήγγειλε τους νέους γάμους του.

— Βλέπεις, μοι λέγει, δεν σοι τώ έλεγον, ότι θα έγίνετο σύζυγός μου.

Πλήν εδώ σφάλει η φιλοσοφία και δέον ν' ανατρέξωμεν εις τα αίτια της φοβεράς μεταπτώσεως. Ο Σεβιέρος ούτε τώρα ήτον ευχαριστημένος και εν τή νέα συζύγω ανεζήτη; τι το όποιον δεν εύρισκεν. Ημέραν δε τινα μοι έλεγεν:

— Ένόμιζον, ότι θα εύρισκον εν τή Λουίζη το ποθητόν ειδώλόν μου. Άλλ' ηπατήθη, διότι εν ταύτη εύρον μόνον την σκιάν εκείνης, άπλην ήχώ και ουδέν πλέον. Η άπάτη, ήτις ειρωνεύετο την τύχην μου, την κατέβαλε τόσο, ώστε η άτυχής απέθανεν. Ηθέλησα, φίλε μου, να εύρω την εύτυχίαν εις τον δεύτερον γάμον, άλλ' ω της ειρωνίας και ένταυθα άπέτυχον και ηπατήθη.

— Η Άννα λοιπόν γνωρίζει τα πάντα; — Ναι, γνωρίζει τα πάντα, γνωρίζει την δοκιμήν του έρωτος, ήν έκαμα, γνωρίζει τον θάνατον εκείνης και ιδού είμαι ο δυστυχέστερος των ανθρώπων.

Αυτή είνε η ιστορία του Σεβιέρου.

Έγώ θα σας διηγηθώ το τέλος του δράματος προσέθηκεν ο φίλος μας Πέτρος, λαμβάνων τον λόγον.

Ο Ιωάννης δεν σας είπεν όλα' μόνον το πρώτον κεφάλαιον σας ανέφερε, εγώ θα σας διηγηθώ το δεύτερον, το και θλιβερότερον. Άτυχής μετά της πρώτης του συζύγου, υπήρξε τοιοούτος και μετά της δευτέρας και δυστυχώς, ένεκα της αυτής αίτίας, όταν συνεζεύχθη την δεύτεραν

σύζυγον, παρατήρησε πράγμα φοβερόν, το όποιον δεν έπερίμενεν. Η Άννα δεν άντικείμενα ουδέ άνεπλήρωσε τας χάριτας της Λουίζης. Η πραγματικότης δεν άνταπεκρίνετο προς την ιδανικότητα εκείνην' μόνη δε η τύψις της συνειδήσεως, ότι, ενώ ηγάπα ταύτην, απέστειρε ν' αγαπή την πλησίον αυτού ούσαν και ήδη άπεθανούσαν, τον κατεσπάρκασσε θανασίμως, ενώ η καρδιά του άπεμακρύνετο της συμπαθείας της δευτέρας.

Το αντίτυπον ήτο ώραϊότερον του πραγματικού, ο δε Σεβιέρος τότε μόνον έπέσθη, ότι τούτο πλέον ήτο πεπαλαιωμένον και διεφθαρμένον και ήρξατο εν έαυτώ; αίσθημα φλογερών δι' εκείνην, ήτις εν τώ άνθει της νεότητος και των χαρίτων είχε προκαλέσει το όνειρον του έρωτός του, μεθ' ου είχεν επί πέντε έτη άδιαφόρως συζήσει. Άλλ' είχε πλέον απέλθη εκείνη! Και αφίνων το παρόν, άνεπώλει πάντοτε το παρελθόν και λησμονών την Άνναν, ηγάπα εν έαυτώ έμμανώς την Λουίζαν.

Άπό της Σκύλλης εις την Χάρυβδι. Προβλέπων το άτυχές μέλλον, προσεπάθει να εύρη μέσον ν' άντιστή προς τοιαύτην ψυχικήν ταραχήν, πλην πάσα άπόπειρα τώ απέθη ματαιία. Η δευτέρα του ζωή αυτη υπήρξεν έπιμένως πολυ δυστυχέστερα της πρώτης.

Περίεργον πράγμα ο Έρω; Είναι μία διαρκής πορεία όπισθεν της γιμαίρας, μία αιώνια άντανάκλασις, ής η πραγματικότης είναι η θλίψις και λιποθυμία της ψυχής.

Και η θλίψις αυτη έφερε πολυ ταχέως τον Σεβιέρον εις τον τάφον.

Και ούτως και η μία και η άλλη υπήρξαν δι' έαυτάς και δια τον Σεβιέρον δυστυχείς.

Κατά το Ιταλικόν

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Σ' ένα γιαιλό εύρέθηκα όλογάλαζο
Και σύννεφο χρυσό μ' έφερε πέρα
Στή χώρα π' ο Ήλιος ποτέ δεν κρύβεται
Στή χώρα όπου είνε πάντα ήμέρα.

Κι' έβγήκαν οι ούράνιοι της οι κάτοικοι
Πούχαν στην κόμη όλόχρονα στεφάνια
Και πού έφορούσαν φωτεινά φορέματα
Και μούειπαν με μεγάλη περηφάνεια

— Τι θε; διαβάτη σκοτεινέ στή χώρα μας
Πώς ήρθες δώ; πού ταξιδεύεις;
Ποιά σκέψη συννεργιάζει σου το μέτωπο
Στή φωτεινή μας χώρα τι γυρεύεις;

— Κάποιος παλιός με έφερεν ούράνιος
Κι' ένα όνειρο γυρεύω πούχα πρώτα
Και την ψυχή ενός άνθους πού μαράθηκε
Και κάποιον τραγουδιού την πλάνα νότα.

Λαόριον Γκώργιος Ν. Θωμαΐδης

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

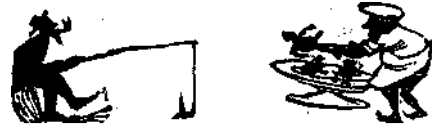
Είς τα γυμνάσια:
— Λοχαγέ, δεν έχομεν πλέον φυσίγγια.
— Διόλου;
— Ούτε έν.
— Τότε, παύσατε το πυρ.

Φιλάργυρος προσκαλεί φίλον εις γεύμα.
Το γεύμα είναι τόσοσ άνεπαρκές, ώστε μετά το πέρας αυτού ο φιλοξενηθείς αισθάνεται κενόν τον στόμαχόν του.
— Έν τούτοις ο οικοδεσπότης λέγει φιλοφρονέστατα:
— Και πότε, θέλεις να ξαναφάμε μαζί;
— Τώρα, άμέσως!

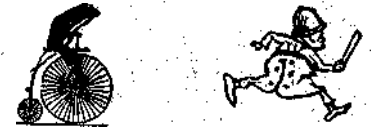
Μία μαγειρίσα λέγει προς την κυρίαν της, ήτις την απέπεμπε:
— Τώρα, όπου φεύγω, κυρία, σας λέγω, ότι το κλειδί του μαγειριού πηγαίνει και εις την κλειδωνιά του ύπογειου, όπου είναι τα κρασιά.
Η κυρία έμεινε...

Είς το πλημμυλειοδικεϊόν.
— Κτηγορούμενε, διατί έμβήκεις εις το παλαιόπωλεϊόν την νύκτα;
— Κύριε πρόεδρε, δεν έγνώριζον πώς ήτο παλαιόπωλεϊόν, ένόμισα, ότι έπώλει καινούργη.

Ίεραπόστολος Άγγλος προσκαλείται υπό οικογενείας εις έσπεριδα. Αί θυγατέρες του οικοδεσπότη παρουσιάζονται έξωμοι. Ο πατήρ θέλων να κολλήσει όλίγον το πράγμα, ύπομνησκει τον κατηγορούμενον συμφόν.
— Ά, δεν σημαίνει τίποτε, λέγει ο ίεραπόστολος, εγώ έζησα τέσσαρα έτη μεταξύ άγρίων.

Δύο είλοι συναντώνται.
— Τι έχεις, διατί φαίνεσαι ασθενής;
— Δέτσι, φίλε μου, έμεινα έννεα ώρας αναίσθητος, έκουμάμουν.

Είς το κακουργοδικεϊόν.
— Διατί έφόνευσες την γυναίκα σου; ηδύνασο να την έγκαταλείψης, αφού δεν την ήθελες.
— Κύριε πρόεδρε, ώχρίσθη να την έγκαταλείψω μόνον μετά τον θάνατόν της.

— Σδ, όστις γνωρίζεις τόσοσ καλά τον πλούσιον τραπεζίτην Β... γνωρίζεις διατί πηγαίνει πάντοτε εις την τρίτην θέσιν, όταν κατέρχεται εις τον Πειραιά;
— Άπλοστότατα, διότι δεν υπάρχει ιετάρτη θέσις.

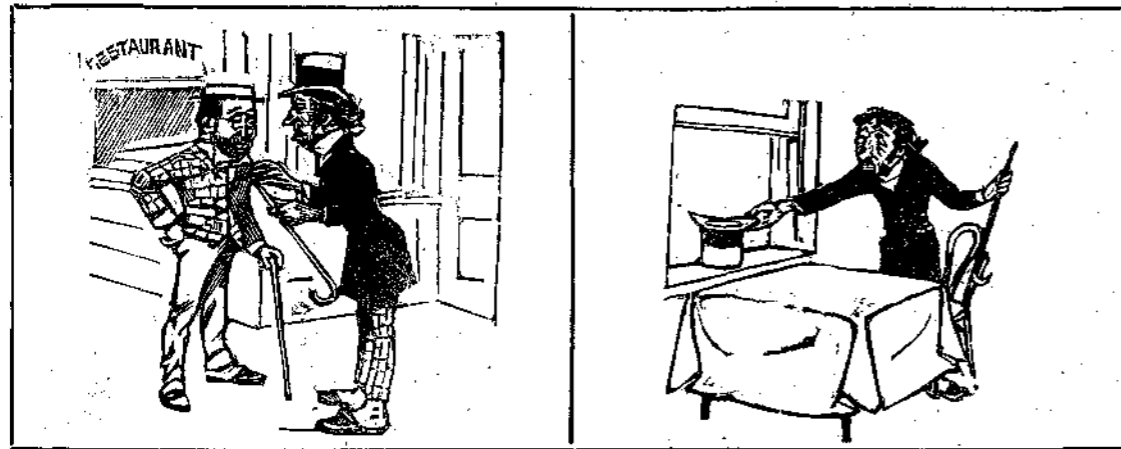

Κάρολος ο Β', ο βασιλεύς της Άγγλίας ιδών κατάδικόν τινα βεδίζοντα εις το ικρίωμα, ηρώτησε τί έπραξιν ο άνθρωπος εκείνος.
— Έγραψι τας αισχροτέρας ύβρεις κατά των ύπουργών σας, Μεγαλειότατε, τώ απέκρίθησαν.
— Ο ανόητος! υπέλαβεν ο βασιλεύς, διατί δεν τας έγραψεν έναντίον μου, δεν θα έτιμωριέτο τότε.

— Ιατρέ, μόλις πτώ το ιατρικόν σας, εύθως αποκοιμούμαι εις την τράπεζαν, τί να κάμνω; διότι τοιουτοτρόπως δεν δύναμαι να φάγω.
— Να πηγαίνετε εις την κλίνην σας.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

6 — Σ' ευχαριστώ, φίλε μου, έφαγα περιφημακαί τώρα φέρεις, σὺ τὸν ὑψηλὸν πῖλον, νά κάμης τὸ αὐτό. Θά σέ μιμηθῶ ἀκριδέστατα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀποδη-
μοῦντων ἡμετέρων συνδρομητῶν καὶ ἐπιθυμούν-
των νὰ τοποθετήσωσι τὰς οἰκονομίας των παρὰ
τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἐνταῦθα ἢ τῇ Τραπεζῇ Ἀ-
θηνῶν, ἢ Διεύθυνσις εὐχαριστῶς γνωστοποιεῖ
αὐτοῖς ὅτι τοῖς παρέχει πᾶσαν σχετικὴν εὐκο-
λίαν ἐπὶ μικρᾷ προμήθειᾳ.

Ὅμοιος γνωστοποιεῖται τοῖς βουλομένοις νὰ
προμηθευθῶσι ὁμολογίας λαχειοφόρου τῆς Ἐθν.
Τραπεζῆς ἐπὶ ὀλοσχερῇ πληρωμῇ ἢ μηνιαίας
δόσεσιν, ὅτι ἐπίσης ἡ Διεύθυνσις ἀναλαμβάνει
νὰ τοῖς παρέχῃ πᾶσαν εὐκολίαν, ἀντιπροσω-
πεύουσα αὐτοὺς καταλλήλως.

Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπίσης διαμένοντας
ἡμετέροισιν συνδρομητῶν καὶ θέλοντας νὰ διπλα-
σιάσωσι τὰ χρηματὰ των, ἀφ' ἐνός μὲν ἐκ τῆς
ὑπερτιμῆσεως τοῦ γραμμικοῦ ἢ ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ
τῆς ὑποτιμῆσεως τῶν οἰκοπέδων κτλ. διδομεν
τὰς σχετικὰς πληροφορίες καὶ παρέχομεν πάν-
τα τὰ σχετικὰ μέσα.

Ἀναλαμβάνω τὴν ἀνταλλαγὴν ἀγορᾶν καὶ
προμήθειαν παρτὸς εἶδος γραμματοσημῶν καὶ
δελταρίων Ἑλληνικῶν. Γίνονται δεκταὶ πᾶ-
σαι αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προτάσεις γραματο-
σημοφίλων.

Ἐρ. Πρίντζης.
Γραφεῖα «Φύσεως».

Τὰ γραφεῖα τῆς «Φύσεως» ἀναλαμβάνουσι
ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν παρτὸς
ἀντικειμένου ἐξ Ἑλλάδος.

ΕΥΛΟΓΡΑΦΕΙΑΙ ΚΑΙ ΖΥΓΚΟΓΡΑΦΕΙΑΙ

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φύσεως» ἀναλαμβάνει τὴν
κατασκευὴν καὶ ἀποστολὴν ἐνλογηραγημάτων καὶ
ζυγκογραφῶν διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ
τῷ Ἐξωτερικῷ ἡμετέροισιν συνδρομητῶν εἰς τιμὰς
μετρίας.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ν. Μ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ὉΔΟΣ ΛΙΟΛΟΥ Κάτωθι ταχυδρομείου.
Ἀγοράζονται εἰς καλὰς τιμὰς γραμματόσημα με-
ταχειρισμένα.
Πλουσιωτάτη καὶ ποικιλὴ συλλογὴ εὐρίσκειται εἰ-
κονογραφημένων δελταρίων ὄλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλ-
λάδος, ἐθνικῶν ἐνδυμασιῶν καὶ πλῆθος βαντασιῶν.

Ὅλοι εἰς τοῦ Μιχαλοπούλου

ΑΔΕΛΦΟΙ Α. ΚΑΙ Π. ΖΑΜΠΑΛΟΥ
ὉΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΕΝ ΒΩΛΩΙ

Μεγά ἐμπορικὸν κατάστημα διαφόρων εἰδῶν.
ΚΟΝΙΑΚ παλαιὸν καὶ ρομίον τελειωτάτης κατα-
σκευῆς, βραβευθέντα ἐπανελημμένως διὰ τὰς ὑγιεινάς
αὐτῶν ιδιότητας. Πᾶσα σύστασις περιττή.

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ. Τῆν παρ. ἑβδομάδα ἐπαίχθησαν «Τὰ
νειάτα», ἢ «Παριζιὰν» με πρωταγωνίστριαν τὴν
περίφημον Κυβέλην Ἀδριανού. Τὸ τετραπράκτον
δρᾶμα τοῦ Ηενρικ Ἰβσεν «Ἐδδα Γκάμπλερ» ἐσημειώ-
σεν ἔξοχον ἐπιτυχίαν. Τὰ πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα
ἦσαν ἡ Δις Εἰμαρμένη Ἐανθῆκη ὡς Ἐδδα Γκάμπλερ,
ἡ Δις Κυβίλη Ἀδριανού καὶ ὁ κ. Μήτσος Μυράτ.
Ἐκ τῶν νεωτέρων ἔργων «Τ' ἄσπρα ροδά» τοῦ Ga-
valotti.

Ἐπίσης ἐδόθη ἡ πρώτη ἀπογευματινὴ παράστασις
καθ' ἣν ἐπαίχθη «Ἡ Βασιλοπούλα καὶ ὁ Χοιροβο-
σκός, παραμῦθι τοῦ Ἄνδερσεν.

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. Ὁ θίασος τοῦ κ. Παντοπούλου, ἀνε-
βίβασεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς διὰ πρώτην φοράν τὴν νεω-
τάτην κωμωδίαν «Ὁ Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ,
ὁ Ἰσαάκ κτλ.» 14 γενεολογίας. Μόνος ἔτιτος τῆς
κωμωδίας προσελκύει τοῦτον κόσμον, ὥστε πολλοὶ δὲν
εὐρίσκουν ἄλλο μόνον κάθισμα ἄλλ' οὔτε τόπον.

Ἡ κωμωδία αὕτη ἐπαίχθη τὸ πρῶτον ἐν Νέᾳ Ὑ-
όρκῃ. Τοὺς ἰδιορρυθμοὺς καὶ ὄλους ἀντιθέτους χαρα-
κτήρας Ἄρθουρ καὶ Ἄλφρεδ Πέδριγκτων ὑπέδθη ὁ
κ. Παντοπούλος. Φαντάζεσθε πλέον τί γίνεται καθ'
ἐσπέσαν εἰς τὸ θέατρον τοῦτο.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ὑπὸ προεδρίῃ τῆς Α. Β. Υ. τῷ Διαδόχῳ
Ἐξεδόθη ἐσχάτως ἐν φιλοκάτω τομίδι περιέ-
χοντι συνοπτικὴν δρᾶσιν μέχρι τοῦ 1902 τοῦ πρώ-
του τῶν γυμναστικῶν συλλογῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ
τὴν: Ἐκθεσίαν τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ διοι-
κητικοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ 1902—1903.

Ὁ Σύλλογος οὗτος οὐ πρόεδρος τυγχάνει ἡ Δ.
Β. Υ. ὁ Διάδοχος ἐπίτιμος δὲ πρόεδρος καὶ μέγας
εὐεργέτης ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος ἔχει τὸ
ἴδιον αὐτῶν ἀρχαιοπρεπὲς οἰκημα ἐπὶ τῆς οἰκῆς Πα-
τησιῶν. Τὸ οἰκημα ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ μεγίστου πε-
ριδόλου καταφύτου κατὰ τὰ ἄκρα, ἐνῶ ὑπάρχει ὁ
στῖβος καὶ ἡ ἐν γένει πλουσιωτάτη καὶ μοναδικὴ
συλλογὴ τῶν ἀκινήτων ὄργανων, πρὸς τὸ βάθος δὲ
τὸ κυρίως οἰκοδόμημα, ἐποῦ ἐν τῷ ὑποστέγῳ δια-
μερισματι εὐρητοὶ ἐπίσης πλουσιωτάτη κινήτῃ καὶ
ἀκινήτῳ συλλογῇ γυμναστικῶν ὄργανων, καὶ ἐν
τοῖς πλαγίσις οἰαμερισμασι τὰ γραφεῖα τοῦ
Συλλόγου, ἢ αἰθούσα τῆς ὀπλομαχητικῆς,
ἢ τῶν Λουτήρων, τοῦ ἀποδητηρίου,
ἢ τῆς σκοποβολῆς κτλ.

Ὁ Σύλλογος ἔχει δύο γυμναστάς, ἓνα διδάσκα-
λον τῆς ὀπλομαχητικῆς διοικεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ Διοι-
κητικοῦ συμβουλίου τοῦ νῦν προεδρίας ἐπαξίως ὁ
κ. Κ. Παπαμιχαλόπουλος. Μέλη ἐν συνόλῳ μέχρι
τῆς ἐκτυπώσεως τῆς «Ἐπετηρίδος» ἦσαν ἐγγε-
γραμμένα 549.

ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΠΑΡ
Ὁ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΗΣ ΑΒΑΣΙΑΣ

Εἶνε τὸ ὑψαιότερον, καλλίτερον καὶ μεγαλειότερον
τοῦ ρέκτου κυρίου ΓΕΩΡ. Ν. ΡΗΦΑΚΗ με θέσιν λαμ-
προτάτην καὶ περιποίησιν ἀρίστην. Οἶνοι καὶ ζῦθος
πρώτης ποιότητος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

17. ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ὁ ἀξιωματικός. Φίλε μου, εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν τρεῖς γυναῖκες μένον ν' ἀγάπας, αἱ ὅσαι πάντοτε καὶ χωρὶς νὰ θέλωμεν ὑπὸ ἀγαποῦν καὶ μᾶς παρακολουθοῦν παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ τώρα ἀκόμη.

Ὁ στρατιώτης. Ποῖαι, κύριε λοχαγέ, ἐγὼ δὲν βλέπω καμμίαν.

Ὁ ἀξιωματικός. Πῶς, κύτταζε καλά καὶ θὰ τὰς εὕρης ἀμέσως, τὴν γυναῖκα σου νὰ σε φιλή, τὴν ἀδελφὴν νὰ τῆς γυρίσης τὰ νῶτα καὶ τὴν μητέρα σου, ἥτις νὰ σε φιλάττη.

18. Τονόγριφος.

Ὡς ἄρωμα ἔπου βρεθῆ τὴν εὐωδιὰ σκορπίζει μὰ κάθε λύτης εὐχερῶς τὸ μετασηματίζει εἰς πόλιν Εὐρωπαϊκὴν ἐὰν δὲν τὸ ἀφήσῃ ὡς ἔχει νῦν ἂν δηλαδὴ τὸν τόνον του κινήσῃ.

19. Παίγνιον

Πῶς πρέπει νὰ συνταχθοῦν αἱ ἔξ αὐταί γραμμαὶ ||||| διὰ νὰ γείνουν ἕν;

20. Γριφος.

L Γ₁ ἄρος
L IN L Γ₁ T Γ₁ — E στῆ!
L Γ₁ ΔΡ

21. Λογοπαίγνιον.

1ον Ποῖος ποταμὸς ὁμοιάζει μὲ κάτοικον νήσου;
2ον Ποῖον ζῶον ὁμοιάζει μὲ χωράφι;
3ον Ποῖα νήσος σοῦ λέγει ὅτι θὰ εἶνε ὀλιγαρκής;
Δάρισα Ἀλέξανδρος Χαρίτος

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΟΝΙΣΜΟΥ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΥΣΕΩΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

τοῦ Γ' τόμου (Γ' περ.)

Ἐκ τῶν 79 πνευμ. ἀσκήσεων (αἰνιγμάτων, γριφῶν κτλ.) τοῦ λήξαντος τόμου τῆς «Φύσεως» 5 ἐστάλ-

λῆσαν παρὰ διαφόρων, 25 ὑπὸ τοῦ ἐκ Σαγαείων κ. Β. Προτοπαπᾶ καὶ 50 ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν Κισσοῦ.

Ἦσαν βραβεύεται ὁ Κισσός.

Ἐκ τῶν πολλῶν λυτῶν τῶν ἀνω πνευματικῶν συνθέσεων (αἰνιγμάτων, γριφῶν κτλ.) μόνον τρεῖς φέρονται οἱ πολυαριθμότερας λύσεις ἐπιτυγχόντες.

Ἡ δις Σ. Α. ἐξ Ἀθηνῶν ἔλυσε 30 πνευματικὰς ἀσκήσεις. Ὁ κ. Π. Παπαθανασίου ἐκ Πατρῶν ἔλυσε 33 καὶ ὁ κ. Ἀλεξ. Μιχαηλίδης ἐκ Λαρίσης 58.

Ἐπομένως βραβεύεται ὁ κ. Ἀλεξ. Μιχαηλίδης ἐκ Λαρίσης.

Σ. Φ. Οἱ βραβευθέντες παρακαλοῦνται νὰ στείλωσι τινὰ εἰς τὸ γραφεῖόν μας πρὸς παραλαβὴν τόμου τινὸς τῆς 1ης περιόδου τῆς «Φύσεως» συμφώνως πρὸς τοὺς ἄρους τοῦ προκηρυθέντος διαγωνισμοῦ.

ΜΑΧΑΔ

Ἀλάνθαστον φάρμακον κατὰ τῆς τριχορροίας καὶ τῆς φαλάκρας

Εἶναι τὸ μόνον, δι' οὗ ἀναγεννᾶται ἡ κόμη. Τὰ ἀναμφισβήτητα ἀποτελέσματα ἐπικυροῦσι τὰ πολυάριθμα πιστοποιητικὰ τῶν ἐξοχωτέρων ἰατρῶν τῆς ὑφλίου, ὡς καὶ πάντων τῶν χρησαμένων τοῦ ἀγγλικοῦ τούτου καὶ μοναδικοῦ ἀντιφάρμακου.

Ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι Φ. ΠΡΙΝΤΖΗΣ
Πωλεῖται παρὰ τῷ Ἀθ. Σιγῆ, ὁδὸς Ἐρμοῦ Ἀθῆναι.

ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΓΡ. ΓΑΛΛΟΥ ΕΝ ΒΟΛΩ

Κασκεύζονται ἐξαιρετὰ καὶ ἐλεγκτὰ ποτὰ οἶνον:

Ὀύζον ἐξαισίον καὶ γνήσιον ἐκ σταφυλῆς

Κονιάκ εὐγεστον καὶ παλαιότατον

Τσίπουρον ἐκ σούμας γνησιώτατον

Ἠδύποτα διαφόρων εἰδῶν κτλ.

Τιμαὶ συμφέρονσαι

Οἱ περιεργοὶ ἄς δοκιμάσωσιν

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Χ. Κ. Caraburner. Δελτάριο· ἐλήφθη καὶ σᾶς ἀ-

πηγνίσασμεν νὰ στείλετε πρότερον τὴν ὀφειλὴν σας.

— Α. Μ. Jamestown. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη ὡς καὶ χρέματα. Εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς ἔχετε ἀπάντησιν μας καὶ παραγγελίαν σας.

— Ν. Θ. Σφάξ. Στερούμεθα νεωτέρας σας, ὡς μᾶς ἐγράψατε καὶ παρακαλοῦμεν μὴ ἀναβάλλετε ἐκ νέου.

— Γ. Β. Δηξοῦριον. Ἐλήφθη καὶ ἀναμένομεν, ὡς γράφετε.

— Φ. Ρ. Πέρνα. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ὄφείλετε νὰ εἰσθε μεγαλόφυχοι περιφρονούντες καὶ μὴ δίδοντες σημασίαν εἰς τὰ τοιαῦτα.

— Α. Ρ. Πύργον Βουλγ. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἀπορῦμεν διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φύλλων.

Σᾶς στέλλομεν ἕτερα καὶ ταχυδρομικῶς γράφομεν.

— Η. Σ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν καὶ ἐλπίζομεν εἰς ἐπιτυχίαν ἐνεργειῶν σας.

— Α. Σ. Βουκουρέστιον. Ἐλήφθη δελτάριον καὶ ταχυδρ. ἔχετε τὸ ζητούμενον ἄρθρον ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον δι' ὑμᾶς.

— Α. Ι. Δ. Μόσχων. Ἐπιστολή καὶ φρ. 60 ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν πολὺ ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομεν παραγγελίαν σας καὶ σᾶς γράφομεν καθέκαστα.

— Π. Σ. Δάνας. Χρήματα ἐλήφθησαν καὶ σᾶς ἠγοράσαμεν τρεῖς μετοχὰς, ἃς κατεθέσαμεν ἐπ' ὄνοματι σας εἰς Τράπεζαν. Θὰ σᾶς ἔχωμεν δὲ ἐνημέρους εἰς κληρώσεις καὶ τόκους.

— Π. Ρ. Δηψείαν. Τοκομερίδια ἐλήφθησαν. Ἀπασαί παραγγεῖλαι σας ἐξετελέσθησαν, ἔχετε δὲ ὑπόλοιπον εἰς πιστωσίην σας, φρ. 16.—